

www.eksegersi.gr

KONTRAS

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 795 - 25 ΟΚΤΩΒΡΗ 2014

1,30 ΕΥΡΩ

ΜΕ ΕΚΛΟΓΕΣ ή ΧΩΡΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ, ΜΕ ΤΡΟΙΚΑ ή ΧΩΡΙΣ ΤΡΟΙΚΑ

Στον ίδιο ζυγό
ΥΠΟΖΥΓΙΑ

ΤΟ ΕΠΕΤΕΙΟΛΟΠΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

25/10: Ημέρα ζυμαρικών, Καζακστάν: Ημέρα ανεξαρτησίας (1990) 25/10/1977: Μεγάλες διαδηλώσεις και συγκρούσεις με αστυνομία, δεκαετών αστυνομικού τραυματίες (Παλέρμο) 25/10/1983: Εισβολή Αμερικανών στη Γρενάδα 25/10/2009: Εκρήγγυνται δύο πτωματιέμενα αυτοκίνητα στη Βαγδάτη, 155 νεκροί, 721 τραυματίες 26/10: Ημέρα τεχνών δρόμου και ελεύθερης έκφρασης στον δημόσιο χώρο, Αυστρία: Εθνική γιορτή, Ελβετία: Ημέρα σημαίας, Μπενίν, Ρουάντα: Ημέρα ενόπλων δυνάμεων 26/10/1879: Γέννηση Λέον Τρότσκι 26/10/1912: Απελευθέρωση Θεσσαλονίκης από Τούρκους 26/10/1971: Συλλαμβάνονται 32 μέλη του ΚΚΕ εσωτερικού 26/10/1977: Βόμβα στο δυτικοερμανικό μορφωτικό κέντρο Κωνσταντινούπολης, διαδηλώσεις με τρεις τραυματίες 27/10: Ημέρα εργοθεραπείας, ημέρα οπτικοακουστικής κληρονομίας, Ελλάδα: Γιορτή σημαίας, Κούβα: Ημέρα ανακάλυψης (1492) 27/10/1962: Απόσυρση σοβιετικών πυραύλων από την Κούβα, τερματισμός κρίσης 27/10/1969: Εκρηκτικός μηχανισμός στην είσοδο των γραιφείων του νεοαζιστικού «Κόμματος της 4ης Αυγούστου» του Κ. Πλεύρη 27/10/1999: Νεκρός ο αρμένιος πρωθυπουργός και άλλα έξι άτομα από επίθεση στο κοινοβούλιο 28/10: Ημέρα κινουμένου σχεδίου, Ελλάδα: Εθνική γιορτή 28/10/1935: Καθιερώνεται το σχήμα την Ουγγαρία 28/10/1967: Γέννηση Αρη Σπηλιωτόπουλου 28/10/1969: Ανεύρεση εκρηκτικού μηχανισμού σε γιαπί στην οδό Σόλωνος (Αθήνα) 28/10/1970: Βόμβα (ΕΜΑ) σε φρεάτιο της Εταιρείας Υδάτων στην πλατεία Μητροπόλεως, ενώ αρχίζει η δοξολογία παρουσία του αντιβασιλέα Ζωτάκη κι άλλων επισήμων 29/10: Ημέρα διδύμων, ημέρα κατά της ψωρίασης, ημέρα κατά των εγκεφαλικών επεισοδίων, Τουρκία: Ημέρα δημοκρατίας, Κύπρος: Ημέρα αγνοουμένων 29/10/1977: Ο επί δικτατορίας πρόεδρος του ΣΕΒ Θεσσαλίας Ν. Παπαρήγας απειλεί εργάτη με πιστόλι μέσα στο εργοστάσιό του (Βόλος) 29/10/1988: Βγαίνει στο φως το σκάνδαλο Κοκκωτά 29/10/2004: Απότελεια Επαναστατικού Αγώνα στη γέφυρα της Πέτρου Ρέλλη, δύο κλούβες των ΜΑΤ κι ένα βαν της ΕΛΑΣ γλίτωσαν από λάθος κατά την έκρηξη του μηχανισμού 30/10: Ημέρα ορθοπεδίκων νοσοκόμων 30/10/1944: Απελευθέρωση Θεσσαλονίκης από τη ναζιστική κατοχή 30/10/1945: Ενας νεκρός και δέκα τραυματίες στη συγκέντρωση της πρώτης επετείου απελευθέρωσης της Θεσσαλονίκης (χτύπημα από οπαδούς της δεξιάς) 30/10/1967: Βόμβα στην οδό Καραγεώργη Σερβίας 30/10/1980: Εκρήξη καταστρέψει υποσταθμό διανομής ηλεκτρικού ρεύματος στην «Ψυγεία Ελλάδος ΑΕ» (ΕΛΑ) 31/10: Ημέρα αποταμίευσης 31/10/1904: Επιθέσεις μελών του Πολωνικού Σοσιαλιστικού Κόμματος κατά αστυνομικών στόχων (Βαρσοβία) 31/10/1954: Επανάσταση Αλγερινών κατά Γάλλων 31/10/1969: Καταδίκη επτά μελών ΕΔΚ 31/10/1984: Δολοφονία Ιντιρά Γκάντι.

● Μπορεί ο Σαμαράς να έπαθε μεγάλο κάρο και να εισέπραξε σκληρό μήνυμα, όχι μόνο από τις «αγορές», αλλά και από τους «εταίρους» και δανειστές ●●● Ομως εξίσου σκληρό είναι το μήνυμα και για τον ΣΥΡΙΖΑ ●●● Γι' αυτό και τα στελέχη του απέφυγαν τη μεγάλη σπέκουλα με το κάρο του Σαμαρά ●●● Μεταξύ Λαζάρου και Κωστέτου κινέται αυτό που ο αστικός κόσμος ονομάζει επικαιρότητα ●●● Ο πρώτος ρωτήθηκε και περιέγραψε με κάθε λεπτομέρεια τι μαγείρεψε για τη σύζυγο του Κλούνι ●●● Αν αναρωτιέστε πού κολλάει ο δεύτερος, αναρωτηθείτε ποιος άλλος δια μπορούσε να περιγράψει με κάθε στιλιστική λεπτομέρεια τι ακριβώς φοράει η Περσεφόνη στο γλυπτό της Αμφίπολης ●●● Θέλετε να πούμε ο Γαβαλάς; ●●● Καμιά αντίρρηση, αρκεί να συμφωνήσουμε στην ουσία ●●● Ο Καραμανλής ήταν «λίγο αντιεξουσιαστής», ο Γιωργάκης ήταν «αντιεξουσιαστής» την ξεχάσαμε ήδη ●●● Θα την ξαναδυμδούμε, όταν βγει το πόρισμα της προκαταρκτικής έρευνας του εισαγγελέα και δα λέει ότι δεν τρέχει τίποτα ●●● Αναμένεται και το σχετικό «πέσιμο» στον Σκουρλέτη, την ξεχάσαμε ήδη ●●● Δεν έχουν και τίποτ' άλλο, μ' αυτά δα παίζουν ●●● Άλλωστε, ο ΣΥΡΙΖΑ το ξεκίνησε πρώτος, άλλ-

ση! ●●● Τόση αφόρητη κοινοτυπία, πώς να την αντέξει (ακόμη και) η σήλη; ●●● Και, ναι, η Αγγελοπούλινα σκέφτεται σοβαρά να ψηφίσει ΣΥΡΙΖΑ! ●●● Την ιστορία με την εξαγορά βουλευτών, που ανακίνησε ο Σκουρλέτης, την ξεχάσαμε ήδη ●●● Θα την ξαναδυμδούμε, όταν βγει το πόρισμα της προκαταρκτικής έρευνας του εισαγγελέα και δα λέει ότι δεν τρέχει τίποτα ●●● Αναμένεται και το σχετικό «πέσιμο» στον Σκουρλέτη από τη συγκυβέρνηση ●●● Δεν έχουν και τίποτ' άλλο, μ' αυτά δα παίζουν ●●● Άλλωστε, ο ΣΥΡΙΖΑ το ξεκίνησε πρώτος, άλλ-

λο αν μετά το έκανε γαργάρα ●●● «Κάτω τα χέρια από τον Κυριακό Μητσοτάκη». Ο Κυριάκος Μητσοτάκης είναι ο καλύτερος υπουργός της κυβέρνησης», γάνθισε ο Μπουμπούκος ●●● Το Μητσοτακίκο έχει μηχανισμό στη Β' Αθήνας και ο τηλεπλασίε χρειάζεται σταυρουδάκια ●●● Να κάνει διδυμάκι με τον Κυριάκο δέλει ο πονηρός ●●● «Ή με το μνημόνιο, ή με το πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης», αναφώνησε ο Τσίπρας ●●● «Ή με τη φτώχεια ή με την... έντιμη πενία ●●● Το να χέρι νίβει τ' άλλο και τα δυο το πρόσωπο ●●● Ο ΣΥΡΙΖΑ άφη- κάνουν ●

◆ Στον εισαγγελέα εφετών που διερευνά τις καταγγελίες για χρηματισμό βουλευτών κατέθεσε και ο βουλευτής της ΔΗΜΑΡ Γιάννης Πανουρίδης. Οπως είπε, οι αναφορές που έκανε σε συνέντευξή του στην «Ελεύθερο-τυπί» έγιναν υπό το επιτημονικό πρόσμα, λόγω του διάχυτου κλίματος διαφθοράς που επικρατεί. Εκανε λόγο για περιρρέουσα ατμόσφαιρα και τίποτα παραπάνω. Κοντολογίς, η κατάθεσή του συνοψίζεται στη φράση «λέμε και καμιά μακακία για να περνάει η ώρα» (και να καθαρίζουμε το δρόμο που οδηγεί στα ψηφοδέλτια του ΣΥΡΙΖΑ).

◆ Αντιγράφουμε από τα φιλοκυβερνητικά «Νέα»: «Με το που μπήκε στη συνάντηση (σ.σ. την περίμεναν οι Χαρδούβελης, Στουρνάρας, Παπασταύρου) η επικεφαλής του Ταμείου εξήγησε ότι έχει στη διάθεσή της μόνο 20 λεπτά. Λογικό αφού η ημέρα της, στο περιθώριο των εργασιών της Συνόδου του ΔΝΤ, ήταν γεμάτη τέτοια ραντεβού, κάπου 17 την ημέρα όπως λένε οι πηγές». Θυμη-

θείτε τι τραβήξαμε εδώ από τα κονάλια, που είχαν απευθείας συνδέσεις με την Ουάσινγκτον, όπου υποτίθεται ότι θα υπογραφόταν η ιστορική συμφωνία απεμπλοκής από το ΔΝΤ. Μια εθιμοτυπίκη συνάντηση ήταν (εμείς σας το γράψαμε), αλλά η προπαγάνδα του Μαξίμου έστησε ολόκληρη τηλεοπτική σαπουνόπερα. Μετά ήρθε η κρυάδα από τις «αγορές» και ίσιαξαν δύλι μαζί.

◆ Θα μπορούσε να είναι και η παπακάρα της εβδομάδας σαν την ημέρα της, στο περιθώριο των εργασιών της Συνόδου του ΔΝΤ, ήταν γεμάτη τέτοια ραντεβού, κάπου 17 την ημέρα όπως λένε οι πηγές

να βρισκόμαστε πάντα σε ένα κυβερνητικό σχήμα. Ούτε το επιδιώκουμε αυτό, ούτε είναι το πιο ευχάριστο, ούτε είναι το πιο εύκολο». Πάρτε το χαμπάρι, ρε αχάριστοι. Χάρη μας κάνει ο άνθρωπος που είναι στην κυβέρνηση, και στενοχωρίεται και ταλαιπωρείται.

◆ Κρατήστε σημειώσεις, παρακαλούμε. Σύμφωνα με τον Σκόκο, ποταμίσιο συντονοεπίτροπο, «μπαλαντέρ παντός καιρού είναι αυτός που φάνησε συμμοχίες και σε αριστερούς και σε φεκασμένους, μόρφωμα είναι αυτό που άλλάζει πολιτική από στέλεχος σε στέλεχος, από εποχή σε εποχή και από ακροατήριο σε ακροατήριο. Πο-

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Ηταν μια ενδιαφέρουσα επίσκεψη, πέραν του ότι επρόκειτο για μια εξαιρετική και συναρπαστική σύζυγο ενός διάσημου θροποιού. Εκρήξη καταστρέψει υποσταθμό διανομής ηλεκτρικού ρεύματος στην «Ψυγεία Ελλάδος ΑΕ» (ΕΛΑ) 31/10: Ημέρα αποταμίευσης 31/10/1904: Επιθέσεις μελών του Πολωνικού Σοσιαλιστικού Κόμματος κατά αστυνομικών στόχων (Βαρσοβία) 31/10/1954: Επανάσταση Αλγερινών κατά Γάλλων 31/10/1969: Καταδίκη επτά μελών ΕΔΚ 31/10/1984: Δολοφονία Ιντιρά Γκάντι.

Κώστας Τασούλας Αν κάτι ανεδείχθη από το διπλό κράχ των ελληνικών μετοχών και ομολόγων της περασμένης εβδομάδας είναι το έλλειμμα εμπιστοσύνης και αξιοπιστίας που συνεχίζει να βαραίνει την ελληνική πολιτική. Οι περιβόλτες αγορές αντέρασαν σχεδόν αυτόματα στο «ολίσθημα» Σαμαρά

To Bήμα

Σημαντικό για την εμπιστοσύνη των αγορών είναι να συνεχίστει η πορεία των μεταρρυθμίσεων στην Ελλάδα και να πηρούν όσα συμφωνήθηκαν. Μαριάνε Κότε (εκπρόσωπος Β. Σόμπιλε) Η Ελλάδα πρέπει να συνεχίσει να υλοποιεί με συνέπεια όλες τις συμφωνημένες μεταρρυθμίσεις. Για το δικό της συμφέρον. Η αξιοπιστία φέρνει και την εμπιστοσύνη των αγορών. Βόλφργκανγκ Σόμπιλε Η Γερμανία θεωρεί ότι δεν είναι ενδεδειγμένο να αυξήθουν οι δημόσιες δαπάνες της για να ενι-

σχυθούν οι περιφερειακές οικονομίες της ΕΕ. Γιενς Βάν

Το διπλό Βατερλό του Σαμαρά

Διπλό Βατερλό του Σαμαρά, ο οποίος μέσα σ' ένα δεκαήμερο είδε να καταρρέει πρώτη η στρατηγική «βγαίνουμε από το Μνημόνιο, διώχνουμε το ΔΝΤ» και μετά η προσπάθεια να φορτώσει τις ευθύνες για την έκρηξη των επιπτοκίων στον ΣΥΡΙΖΑ.

Είναι γνωστό πως η κοινοβουλευτική διαδικασία για την ανανέωση της ψήφου εμπιστοσύνης προς την κυβέρνηση οργανώθηκε για να μπορέσει ο Σαμαράς να κάνει μια επιδειξη αποφασιστικότητας για έξodo από το Μνημόνιο, η οποία μάλιστα θα συνδεύεται από εγκατάλειψη των τελευταίων δόσεων που το ελληνικό κράτος έχει να πάιρνει από το ΔΝΤ (καλύπτουν τις λήξεις ομολόγων το 2015 και το πρώτο τρίμηνο του 2016, γιατί –ως γνωστόν – οι δόσεις από την ΕΕ και το ΔΝΤ έρχονται να καλύψουν τις αποπληρωμές παλιών ομολόγων που λήγουν). Μολονότι δεν είχε την ενθάρρυνση της γερμανικής κυβέρνησης, όπως φάνηκε από την επίσκεψή του στο Βερολίνο, όπου η Μέρκελ δεν του έκανε την παραμικρή αβάντα, ο Σαμαράς αποφάσισε, συνεπικουρύμενος από τον Βενιζέλο, να βγει στο μείντανι, στηρίζοντας σ' αυτόν τον «τσαμπουκά» την τακτική συγκέντρωσης 180 βουλευτών για την εκλογή προέδρου της Δημοκρατίας ή την προεκλογική τακτική, αν οι 180 δεν μαζεύονταν.

Κι επέμενε σ' αυτή την τακτική, μολονότι τα επιπόκια των ελληνικών ομολόγων είχαν αρχίσει μια ραγδαία άνοδο. Πήγε στην έκτακτη σύνοδο κορυφής της Ευρωζώνης στο Μιλάνο και μιλώντας ανώνυμα («ανώτατος κυβερνητικός παράγοντας») επανέλαβε τους παλικαρισμούς. Τρεις μέρες μετά, τα πήρε όλα πίσω. Πάλι από το Μιλάνο, όπου πήγε για την Ευρωπαϊκή σύνοδο, δήλωσε ότι «αποτελεί στοιχείο των διαπραγματεύσεων μια πιθανή προληπτική γραμμή στήριξης», που θα προστάτευε τη χώρα μας από πιθανές αναταράξεις στις οιγορές». Εσπευσε, βέβαια, να συμπληρώσει ότι αυτό δεν σημαίνει νέο μνημόνιο, αλλά κανένας δεν το πίστεψε. Ακόμα και σε φιλοκυβερνητικά έντυπα δημοσιεύονταν αποσπάσματα από το Καταστατικό του EFSF, που μιλά για τους όρους που πρέπει να συνοδεύουν τις προληπτικές γραμμές πίστωσης. Το αν θα καταφέρει να τους πείσει να αφαιρέσουν τον καθιερωμένο όρο «Memorandum of understanding» (Μνημόνιο κατανόησης), λόγω του τεράστιου αρνητικού φορτίου που έχει στην Ελλάδα, δεν έχει καμιά σημασία. Σημασία έχει η ουσία.

Επειδή η δήλωση αυτή δε θεωρήθηκε αρκετή και τα επιπόκια εξακολουθούσαν να ανεβαίνουν (ο μηχανισμός έχει και κάποια δυσκαμψία), ο Σαμαράς έβαλε τη Βούλτεψη να δηλώσει στην ιταλική La Repubblica, ότι «η Ελλάδα θα βγει από το μνημόνιο μόνο μετά από συμφωνία με τους τρεις θεσμούς εταίρους. Θα συνεχίσει να ακολουθεί με προσήλωση το πρόγραμμα». Χρειάστηκαν, όμως, οι δηλώσεις κοινοτικών παραγόντων για ν' αρχίσει μια σχετική αποκλιμάκωση των επιπτοκίων, τα οποία πάντως δεν κατέβηκαν ακόμη κάτω από το 6% (το δεκαετές). Ο αντιπρόεδρος της Κομισιόν Γιρκι Κατάνιν δήλωσε ότι «δεν πρέπει να υπάρχει αμφιβολία ότι η Ευρώπη θα εξακο-

λουθήσει να βιοηθάει την Ελλάδα με οποιονδήποτε τρόπο απαγειτείται για να διασφαλιστούν αποδεκτοί όροι χρηματοδότησης για το ελληνικό κράτος, και να διευκολυνθεί η επιστροφή στην πλήρη και βιώσιμη πρόσβαση στην αγορά».

Ομως, οι ευρωπαίοι παράγοντες δεν χαρίστηκαν στον Σαμαρά. Μαζί με τη διάθεση στήριξης, που δηλώθηκε από τον Κατάνιν, ακολούθησαν και οι συμβουλές να φροντίσει να τελειώσει γρήγορα με την επιθεώρηση της τρόικας, ανταποκρινόμενος στις δεσμεύσεις που έχει αναλάβει. «Θα συνεργαστούμε πολύ στενά με τις ελληνικές αρχές για να ολοκληρωθεί η τρέχουσα αξιολόγηση, η οποία θα απαιτήσει την συμφωνία επί ολοκληρωμένης δέσμης φιλόδοξων μεταρρυθμίσεων», είπε στην ίδια δήλωσή του ο Κατάνιν. «Όλοι θελούμε να δούμε την Ελλάδα να βγαίνει από το πρόγραμμα στήριξης, αλλά με υλοποίηση των μεταρρυθμίσεων», τόνισε με νόημα η Μαριάνα Κοτέ, εκπρόσωπος του Σύμπλεγμα συμπληρώμαντας πως οι αποφάσεις για τυχόν ελάφρυνση του ελληνικού χρέους θα ληφθούν το Δεκέμβριο, στο πλαίσιο της αξιολόγησης του ελληνικού προγράμματος. Ο δε Στέφαν Ζάιμπερτ, εκπρόσωπος της Μέρκελ, αποκάλυψε ότι ο Σαμαράς είχε ενημερώσει την καγκελάριο, κατά την πρόσφατη επίσκεψή του στο Βερολίνο, ότι επιθυμεί να βγει από το ΔΝΤ πριν από το 2016. Δεδομένου ότι η Μέρκελ δεν έκανε τότε καμιά δήλωση, αν και ρωτήθηκε, η «αποκάλυψη» Ζάιμπερτ ισοδύναμει με μεγαλοπρεπέστατο άδειασμα του Σαμαρά. Ήταν σαν η Μέρκελ να του έστελνε το μήνυμα «ήθελές τα κι έπαθές τα».

Θυμόμαστε όλοι τι έλεγε ο Στουρνάρας όταν την περασμένη άνοιξη η Ελλάδα πρωτοβγήκε στις «αγορές», με τριετές ομόλογο για ένα μικρό ποσό. Θυμόμαστε τις φιέστες που στήθηκαν και την εκκωφαντική προπαγάνδα που τις συνέδευε επί μέρες. Ο Στουρνάρας έλεγε ότι στη συνέχεια η Ελλάδα θα βγει στις «αγορές» για πενταετές, για εφταετές και δεκαετές ομόλογο, ώστε να φτιάξει «μια πλήρη καμπύλη ομολόγων». Τώρα, αργαλέων στο πολυτελές γραφείο του στην ΤτΕ, είδε την κατάρρευση αυτής της τακτικής, χαμογελώντας ευτυχισμένος επειδή η βόμβα έσκασε στα χέρια του διαδόχου του.

Ο μόνος που αισθάνθηκε δίκαιωμένος είναι ο Σαχινίδης. Αυτός προεδρούσε ότι η χώρα πρέπει «να βγει με ασφάλεια στις αγορές» και πως δεν έχει γίνει η σωστή προετοιμασία (έβαζε ως προαπαιτούμενα τη νέα αναδιάρθρωση του χρέους για να ελαχιστοποιήθουν οι δανειακές ανάγκες των επόμενων ετών, την εξασφάλιση εσόδων από τις ιδιωτικοποίησεις, τη συναντετική αποχώρηση της τρόικας και του ΔΝΤ και την εξασφάλιση μιας προληπτικής γραμμής πίστωσης), όμως δεν του έδινε κανένας σημασία, γιατί Σαμαράς και Βενιζέλος είχαν κατακυριεύσει από το όγχος των εκλογών.

Δεύτερο Βατερλό

Το δεύτερο Βατερλό, αυτό της προσπάθειας να φορτώσει στον ΣΥΡΙΖΑ την ευθύνη για την επιθεώρηση των «αγορών», ο Σαμαράς το έπαθε στην Ελλάδα, όχι στο εξωτερικό. Τα μεγάλα συγκροτήματα τον άδειασαν πλήρως, αρ-

νούμενα να δώσουν την παραμικρή βάση στις υλακές της Βούλτεψη και του Μπουμπούκου. Τα κύρια πυρά τους τα κατηγορούνταν ενάντια στους Σαμαρά-Βενιζέλο (ο δεύτερος έχει κατανήσει εθνικός διασκεδαστής και ο λόγος του δεν έχει καμιά βαρύτητα), οι οποίοι ήταν αυτοί που ξεκίνησαν την εκστρατεία «βγαίνουμε από το Μνημόνιο, διώχνουμε την τρόικα και το ΔΝΤ» και συνέχισαν το ίδιο βιολί, μολονότι η Μέρκελ δεν τους έδωσε καμιά στήριξη, ενώ η Λαγκάροντ και ο Ρέγκλινγκ τους προειδοποίησαν την εκστρατεία «βαρύτητας».

Ομως, οι ευρωπαίοι παράγοντες δεν είχαν στήριξη στον Σαμαρά. Μαζί με τη διάθεση στήριξης, που δηλώθηκε από τον Κατάνιν, ακολούθησαν και οι συμβουλές να φροντίσει να τελειώσει γρήγορα με την επιθεώρηση της τρόικας, ανταποκρινόμενος στις δεσμεύσεις που έχει αναλάβει. «Θα συνεργαστούμε πολύ στενά με τις ελληνικές αρχές για να ολοκληρωθεί η τρέχουσα αξιολόγηση, η οποία θα απαιτήσει την συμφωνία επί ολοκληρωμένης δέσμης φιλόδοξων μεταρρυθμίσεων», είπε στην ίδια δήλωσή του ο Κατάνιν. «Όλοι θελούμε να δούμε την Ελλάδα να βγαίνει από το πρόγραμμα στήριξης, αλλά με υλοποίηση των μεταρρυθμίσεων», τόνισε με νόημα η Μαριάνα Κοτέ, εκπρόσωπος του Σύμπλεγμα συμπληρώμαντας πως οι αποφάσεις για τυχόν ελάφρυνση του ελληνικού χρέους θα ληφθούν το Δεκέμβριο, στο πλαίσιο της αξιολόγησης του ελληνικού προγράμματος. Ο δε Στέφαν Ζάιμπερτ, εκπρόσωπος της Μέρκελ, αποκάλυψε ότι ο Σαμαράς είχε ενημερώσει την καγκελάριο, κατά την πρόσφατη επίσκεψή του στο Βερολίνο, ότι επιθυμεί να βγει από το ΔΝΤ πριν από το 2016. Δεδομένου ότι η Μέρκελ δεν έκανε τότε καμιά δήλωση, αν και ρωτήθηκε, η «αποκάλυψη» Ζάιμπερτ ισοδύναμει με μεγαλοπρεπέστατο άδειασμα του Σαμαρά. Ήταν σαν η Μέρκελ να του έστελνε το μήνυμα «ήθελές τα κι έπαθές τα».

Θυμόμαστε όλοι τι έλεγε ο Στουρνάρας όταν την περασμένη άνοιξη η Ελλάδα πρωτοβγήκε στις «αγορές», με τριετές ομόλογο για ένα μικρό ποσό. Θυμόμαστε τις φιέστες που στήθηκαν και την εκκωφαντική προπαγάνδα που τις συνέδευε επί μέρες. Ο Στουρνάρας έλεγε ότι στη συνέχεια η Ελλάδα θα βγει στις «αγορές» για πενταετές, για εφταετές και δεκαετές ομόλογο, ώστε να φτιάξει «μια κόκκινης γραμμές» και τους «τσαμπουκάδες» και να κοιτάξουν να τη βγάλουν με όσο το δυνατόν λιγότερες «απώλειες». Εκείνο που θελουν ν' αποφύγουν είναι μειώσεις μισθών και συντάξεων και αλλαγές στο ασφαλιστικό. Τις 5.500 απολύτεις που απομένουν είναι αποφασισμένοι να τις κάνουν.

Υπάρχουν τέτοια περιθώρια; Εμείς δεν μπορούμε ν' απαντήσουμε, γιατί δεν ξέρουμε ποια ακριβώς είναι τα σχέδια που υπάρχουν στο Βερολίνο, τις Βρυξέλλες, την Ουάσιγκτον και τη Φρανκφούρτη. Αν η τρόικα δεν πάρει εντολή να κάνει πίσω σ' αυτά, δεν αποκλείεται να έχουμε εκλογές πριν την προεδρική εκλογή. Αν οι Σαμαράς-Βενιζέλος αποφασίσουν να τρενάρουν τη διαπραγμάτευση, δε θα έχουν «κλείσιμο της ματιο

«Δημοσιογράφος: Ποιο είναι το όραμά σας για το Κράτος σας και ποιες θα έπρεπε να είναι οι βάσεις του;

Λιτβίνοφ: Θα χρειαζόταν μία αρκετά μακριά συζήτηση, αλλά θα είμαι σύντομος: θα διοικούσαμε μια οικονομία σοσιαλιστικού προσανατολισμού, βασισμένη σε ένα μείγμα ιδιωτικής και δημόσιας ιδιοκτησίας των μέσων παρογωγής, με την κυβέρνηση ως ηγετικό οικονομικό ρυθμιστή. Οι ιδιωτικές επιχειρήσεις θα δέσποζαν σε εξειδικευμένους τομείς, όπως διατροφή, λιανικό εμπόριο και υπηρεσίες. Στρατηγικοί τομείς θα έπρεπε να είναι υπό δημόσια ιδιοκτησία, ώστε να μας επιτρέπουν να αποφύγουμε να εκλιπαρούμε τους ολγάρχες να πληρώσουν το μεριδίο τους στις δημόσιες δαπάνες. Ειδικά όταν γνωρίζουμε την τάση τους να διώχνουν έξω ή και να κρύβουν τα κέρδη τους. Είναι ένα παγκόσμιο φαινόμενο. Θα υποστηρίζουμε πάντοτε τις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις. Επομένως, θα ήμασταν μία ενδιάμεση τύπου, κυβερνητικά ελεγχόμενη οικονομία. Κάτι συγγενικό με το μοντέλο της Λευκορωσίας. Ενα άλλο μοντέλο μπορεί να είναι η Κίνα, σπου η μεικτή οικονομία ελέγχεται αυτηρά από το Κομμουνιστικό Κόμμα» (απόσπασμα από συνέντευξη του Μπορίς Λιτβίνοφ, προέδρου του Ανωτάτου Σοβιέτ της Λαϊκής Δημοκρατίας του Ντονέτσκ στη «Φωνή της Σεβαστούπολης», 27/09/2014)^[1].

Σάπια πρότυπα

Θα αρκούσε και μόνο το παραπάνω απόσπασμα, από τα πιο επίσημα χειλι της... «επαναστατικής» κυβέρνησης του Ντονέτσκ, για να καταπιούν τη γλώσσα τους οι υποστηρικτές της «αντιφασιστικής εξέγερσης» που υποτίθεται ότι συντελείται στην Ανατολική Ουκρανία. Όσο να 'ναι, μια «σοσιαλιστική οικονομία» τύπου... Κίνας δεν είναι και το καλύτερο σοσιαλιστικό παράδειγμα που θα μπορούσε να βρει κανείς. Όσο για τη Λευκορωσία (όπου το 48% των επενδύσεων από το εξωτερικό προέρχεται από τη Ρωσία)^[2], όλο και περισσότεροι είναι οι εργαζόμενοι που δουλεύουν στον ιδιωτικό τομέα της οικονομίας. Το 2000, το 57.2% των εργαζόμενων δουλεύει σε κρατικές επιχειρήσεις και το 42.4% σε ιδιωτικές. Το 2013, τα ποσοστά αυτά αντιστράφηκαν. Το 40.6% δουλεύει στις κρατικές και το 56.5% στις ιδιωτικές! Ο δε ιδιωτικός τομέας της οικονομίας κυριαρχεί, με το 93% των βιομηχανιών να είναι ιδιωτικές και να παράγουν πάνω από το 80% της παραγωγής^[3]! Μιλάμε για «σοσιαλιστικό» πρότυπο... υψηλού επιπέδου!

Ανεξάρτητα από τα «πρότυπα» που παρουσίασε ο Λιτβίνοφ, οι «λαϊκές δημοκρατίες» σχεδιάζουν και «εθνικοποιήσεις». Ομως αυτές οι εθνικοποιήσεις δεν φαίνεται να έχουν προχωρήσει και πολύ. Σύμφωνα με άρθρο του «Ροτ Φροντ» (μετωπικής οργάνωσης του Κομμουνιστικού Εργατικού Κόμματος Ρωσίας), «οι συζητήσεις σχετικά με την εθνικοποίηση στο Ντονμπάς είναι μόνο λόγια. Ιδιοκτήτες των ορυχείων, των εργοστάσιων και άλλων παραμένουν ουκρανοί ολγάρχες»^[4]. Αυτή είναι η μία πλευρά της οικονομικής προηγματικότητας. Η άλλη είναι ότι ρώσοι καπιταλιστές αγοράζουν επιχειρήσεις και κατοχυρώνουν την ιδιοκτησία τους στις «λαϊκές δημοκρατίες»^[5]!

Αν όμως αυτή η... οικονομιστική προσέγγιση των «λαϊκών δημοκρα-

■ Ουκρανία

Αντιφασιστική εξέγερση ή ιμπεριαλιστικός πόλεμος; (1)

Η Νοβοροσία (Νέα Ρωσία) με τον σταυρό των αποσχιμόνεων από την Ουκρανία ανατολικών περιοχών, με το κόκκινο και μπλε έμβλημα εμπνευσμένο από το τσαρικό ναυτικό. Από τον Αύγουστο η σημαία αυτή έχει κρατηθεί μόνον ως πολεμική σημαία για να κάνει χώρο στην τρίχρωμη (άσπρη-κίτρινη-μαύρη) που ήταν το σύμβολο της Ρωσικής Αυτοκρατορίας μεταξύ 1858 και 1883. Κατά τα άλλα οι αντάρτες της Ανατολικής Ουκρανίας δεν έχουν... καμία σχέση με τον ρώσικο ιμπεριαλισμό!

τιών» δεν σας καλύπτει, υπάρχει και η πολιτική, που δείχνει το ποιον αυτών που βάζουν τη σφραγίδα στην «αντιφασιστική εξέγερση», δηλαδή των ανθρώπων που παίζουν ρόλο στη διοίκηση αυτών των «λαϊκών δημοκρατιών».

«Σοσιαλισμός» με ρωσικό πέπλο

Μια ματιά στις συνέντευξης που κατά καιρούς έχουν δώσει τα ηγετικά στελέχη της «αντίστασης» στην Ανατολική Ουκρανία αρκεί για να καταλήξει κανείς στο συμπέρασμα ότι δεν τους όπλισε ο «αντιφασισμός», αλλά ο εθνικισμός και η υποτελεία στη «μητέρα Ρωσία». Το δηλώνουν σε χιλιούς τόνους.

Ο Λιτβίνοφ, στη συνέντευξη που παραθέσαμε στην αρχή^[1], το είπε χωρίς ντροπές: «Η επανάσταση και ο αγώνας που έχουμε εξαπολύσει και τώρα επιδιώκουμε, σφραγίζονται από τρεις βασικές ιδέες: Η πρώτη είναι να επιστρέψουμε στη ρωσική σφαίρα επιρροής... Η δεύτερη ιδέα είναι ότι απορρίπτουμε την ολιγαρχική εξουσία... Η τρίτη ιδέα είναι να αποκαταστήσουμε μία πλήρως αναπτυγμένη πολιτισμό στην Ρωσία!»

Από το ναζισμό στην... επανάσταση!

Ενας άλλος ηγέτης που ήταν ο πρώτος που αυτοανακτήστηκε «κυβερνήτης» του Ντονέτσκ, ο Πάβελ Γκουμπάρεφ, σε συνέντευξη που έδωσε τον περασμένο Ιούνη^[5], στην ερώτηση σαν μπορεί να συνεργαστεί με κομμουνιστές από τη σετεντούντα στην Κρεμλίνου, όπως ο πρώην επικεφαλής του τμήματος δημοσίων σχέσεων του ρωσικού υπουργείου Πολέμου), εμφανίστηκε στο κανάλι «Ρωσία 24» και είπε ότι στο Ντονμπάς^[10] οργανώνονται «διεθνείς ταξιαρχίες» για να πολεμήσουν το φασισμό όπως στην Ισπανία του 1936^[6]!

έδωσε τον περασμένο Ιούνη^[7], υποστηρίζοντας ότι τότε ήταν νέος και θερμότατος. Δήλωσε, όμως, ευγνώμων για τη στρατιωτική του εκπαίδευση στην νεοαζιστική γκρούπα και θεωρεί τον εαυτό του ρώσο εθνικιστή με... πανανθρώπινη πνευματική υπόσταση!

Ο Γκουμπάρεφ δεν είναι παλιός στην πολιτική πιάτσα. Μικροκαπιταλιστάκος ήταν που έκανε τον Αι-Βασιλη σε πρωτοχρονιάτικες εκδηλώσεις^[8]. Η εταιρία που ίδρυσε το 2007, η Μορδζκο, θεωρείται μάλιστα ως μία από τις «δημοφιλέστερες» στο χώρο της παιδικής ψυχογνωμίας στην περιοχή του Ντονέτσκ^[6]! Φαντακός ρωσόδουλος, δεν παραλείπει να πλέξει το εγκώμιο του Πούτιν, αποκαλώντας τον «γηγήσιο ρώσο πατριώτη»^[5]! Το πρόγραμμα του κόμματός του «Novorossiya»^[9], πέρα από τα ωραία λογάκια για εθνικοποιήσεις των στρατιωτών της οικονομίας, αναγνωρίζει την «πολιτιστική και μορφωτική ενότητα με τον ρωσικό κόσμο ως σκοπό της επανένωσης με τη Μεγάλη Ρωσία» και υποστηρίζει ότι «η πνευματική και θρησκευτική εκπαίδευση θα ανήκουν στη Ρωσικό Ορθόδοξο Πατριαρχείο της Μόσχας»!

◆ Ο Ιγκόρ Γκιρκίν, πιο γνωστός με το φευδώνυμο Στρελκόφ (σε ελεύθερη μετάφραση από τα ρωσικά σημαίνει κάτι σαν «τυφεκιοφόρος»), είναι το ηγετικό «κομάντο» των ανταρτών της Ανατολικής Ουκρανίας. Εχει διατελέσει στέλεχος του ρωσικού στρατού με υπηρεσία στην Τσετσενία, τη Σερβία και τη Μολδαβία. Είναι ρώσος πολίτης και δηλώνει ότι ήταν αντιουνταγματάρχης στη Ρωσική Ομοσπονδιακή Υπηρεσία Ασφαλείας μέχρι τις 31 Μάρτη του 2013. Σύμφωνα με τη «Φωνή της Σεβαστούπολης», ο 44χρονος Στρελκόφ πρέπει να θεωρείται ο διοικητής του στρατού και των δύο «Λαϊκών Δημοκρατιών» της Ανατολικής Ουκρανίας.

◆ Ο Ιγκόρ Γκιρκίν, πιο γνωστός με το φευδώνυμο Στρελκόφ (σε ελεύθερη μετάφραση από τα ρωσικά σημαίνει κάτι σαν «τυφεκιοφόρος»), είναι το ηγετικό «κομάντο» των ανταρτών της Ανατολικής Ουκρανίας. Εχει διατελέσει στέλεχος του ρωσικού στρατού με υπηρεσία στην Τσετσενία, τη Σερβία και τη Μολδαβία. Είναι ρώσος πολίτης και δηλώνει ότι ήταν αντιουνταγματάρχης στη Ρωσική Ομοσπονδιακή Υπηρεσία Ασφαλείας μέχρι τις 31 Μάρτη του 2013. Σύμφωνα με τη «Φωνή της Σεβαστούπολης», ο 44χρονος Στρελκόφ πρέπει να θεωρείται ο διοικητής του στρατού και των δύο «Λαϊκών Δημοκρατιών» της Ανατολικής Ουκρανίας.

◆ Ο Ιγκόρ Γκιρκίν, πιο γνωστός με το φευδώνυμο Στρελκόφ (σε ελεύθερη μετάφραση από τα ρωσικά σημαίνει κάτι σαν «τυφεκιοφόρος»), είναι το ηγετικό «κομάντο» των ανταρτών της Ανατολικής Ουκρανίας. Εχει διατελέσει στέλεχος του ρωσικού στρατού με υπηρεσία στην Τσετσενία, τη Σερβία και τη Μολδαβία. Είναι ρώσος πολίτης και δηλώνει ότι ήταν αντιουνταγματάρχης στη Ρωσική Ομοσπονδιακή Υπηρεσία Ασφαλείας μέχρι τις 31 Μάρτη του 2013. Σύμφωνα με τη «Φωνή της Σεβαστούπολης», ο 44χρονος Στρελκόφ πρέπει να θεωρείται ο διοικητής του στρατού και των δύο «Λαϊκών Δημοκρατιών» της Ανατολικής Ουκρανίας.

◆ Ο Ιγκόρ Γκιρκίν, πιο γνωστός με το φευδώνυμο Στρελκόφ (σε ελεύθερη μετάφραση από τα ρωσικά σημαίνει κάτι σαν «τυφεκιοφόρος»), είναι το ηγετικό «κομάντο» των α

Υποζύγια

Εγινε θαύμα! Η εκλογολογία υποχώρησε κάπως, μπροστά στην «επίθεση των αγορών». Ο αστικός Τύπος όχι μόνο σταμάτησε τις άγριες επιθέσεις στον ΣΥΡΙΖΑ, αλλά και καλεί την κυβέρνηση να εκμεταλλευτεί το γεγονός ότι ο Τσίπρας μιλά πια για «συνεννόηση».

Οι τόνοι ψιλοέπεσαν, ο Σαμαράς μάζεψε τη Βούλτεψην και τον Μπουμπούκο, η γραμμή «για όλα φταίει ο ΣΥΡΙΖΑ» δεν περνάει. Σταμάτησε και το παιχνίδι των αριθμών μεταξύ του 180 και του 121, ενώ όσοι πέρασαν από το γραφείο του εισαγγελέα για να καταθέσουν για τις καταγγελίες περί εξαγοράς βουλευτών, «διευκρίνισαν» πως μιλούσαν γενικά, με βάση την περιορέουσα ατμόσφαιρα.

Οχι, δεν πηγαίνουμε προς κυβέρνηση «μεγάλου συνασπισμού» ή «εθνικής ενότητας». Για να γίνει κάτι τέτοιο θα πρέπει να γίνουν προπογουμένως εκλογές. Απλώς, πήραμε μια μικρή –πολύ μικρή– γεύση από το μέλλον. Τότε που θα χρειαστεί να γίνει η κουβέντα για τη διευθέτηση του χρέους.

Προς το παρόν και περιμένοντας την επιστροφή της τρόικας, τα όπλα θα ξαναβγούν από τις θήκες τους γιατί οι μεν θέλουν εκλογές και οι δε θέλουν να τις αποφύγουν, οπότε δεν υπάρχουν και μεγάλα περιθώρια. Επειδή, λοιπόν, θα ξαναζήσουμε τις «μεγάλες αντιπαραθέσεις», με τους πρωταγωνιστές να συγκρούονται στα μαρμαρένια αλώνια των τηλεοπτικών στούντιο, ας θυμόμαστε τη σύντομη αυτή περίοδο της «επίθεσης των αγορών», όταν δεν κατέβηκαν μόνο οι τόνοι της πολιτικής αντιπαράθεσης, αλλά και πύκνωσαν οι «ρεαλιστικές» δηλώσεις από πλευράς στελεχών ΣΥΡΙΖΑ, που επαναλάμβαναν καθημερινά τους όρκους πίστης στην κοινοτική νομιμότητα και «απετάσσοντο» κάθε ιδέα μανομερούς ενέργειας.

Η αστική πολιτική ζωή θα κάνει τον κύκλο της.
Εκλογές θα γίνουν, είτε τώρα, είτε το 2016, είτε
κάποια φορά ενδιαμέσως, οι κομματικοί
συσχετισμοί θα αλλάξουν, νέες κυβερνητικές
συμμαχίες θα δημιουργηθούν. Η οικονομική και
κοινωνική πραγματικότητα, όμως, δε θ' αλλάξει.

Εκείνοι που εναποθέτουν στον ΣΥΡΙΖΑ τις ελπίδες τους για κάποια -μικρή έστω- βελτίωση της κατάστασής τους, με το σύνδρομο της πίττας να έχει παραλύσει κάθε διάθεση συλλογικής αντίστασης, θα υποστούν οδυνηρή έκπληξη. Ούτε αυτό θα είναι καινούργιο φαινόμενο.

Οσοι όμως στηρίζουν πολιτικά τον ΣΥΡΙΖΑ, ακολουθώντας τη λογική του μικρότερου κακού, θα κληθούν να λογοδοτήσουν, γιατί βοηθούν το σύστημα να ρυθμίσει την πολιτική του κρίση και να εγκλωβίσει λαϊκές μάζες. Καθυστερούν την αναγκαία κοινωνική και πολιτική αφύπνιση της εργατικής τάξης, γεγονός που τους κατατάσσει στη χορεία των οπορτουνιστών, όποια ιδέα κι αν έχουν νια τον εαυτό τους.

Οι υπόλοιποι, αυτοί που έχουμε καταλάβει τι παιχνίδι παίζεται, ας εντείνουμε τη δουλειά μας, χωρίς να μας παρασύρει το κλίμα της κοινωνικής άπνοιας. Ένα οργανωμένο κίνημα δεν πρέπει να ακολουθεί τις αμπώτιδες και τις παλίρροιες του κινήματος, αλλά να έχει σταθερό ρυθμό.

■ Οπισθεν ολοταχώς!

Στην «παντός καιρού» Βούλτεψη ανέδεσε ο Σαμαράς να στείλει το μήνυμα νομιμοφροσύνης έναντι της τρόικας, μπας και γαλγνέψουν οι «αγορές». Συνέντευξη στην ιταλική *La Repubblica* έδωσε αυτή και από τους τίτλους που έβαλε η εφημερίδα μπορεί κανείς να καταλάβει ότι ο Σαμαράς βρίσκεται σε μια κατάσταση ανάλογη μ' αυτή που βρισκόταν ο Γιωργάκης λίγο πριν πάει στις Κάννες και τον απολύσουν η Μέρκελ με τον Σαρκοζί. Η συνέντευξη, που δημοσιεύτηκε στη διαδικτυακή έκδοση της εφημερίδας, έχει τίτλο «Η Ελλάδα καθησυχάζει την Ευρωπαϊκή Ενωση: Τέλος στο Μνημόνιο μόνο με τη συναίνεση της Τρόικας» και υπότιτλο «Η Σοφία Βούλτεψη, δεξί χέρι του πρωθυπουργού Αντώνη Σαμαρά, καθησυχάζει τις αγορές!»

Πέρα από τις γνωστές γενικότητες του τύπου «Δεν έχουμε πρόδηση να παρεκκλίνουμε από τον έλεγχο της δημοσιονομικής κατάστασης. Δε θα ξαναύπάρξουν ελλείμματα και δε θα επιστρέψουμε στο παρελθόν», η Βούλτεψη δίνει και το «ζουμί», δηλώνοντας: «Η Ελλάδα θα βγει από το μνημόνιο μόνο μετά από συμφωνία με τους τρεις δεσμικούς εταίρους. Θα συνεχίσει να αικολουθεί με προσήλωση το πρόγραμμα! Πήγε να το παίξει μάγκας, καθαρά για προεκλογικούς λόγους, ο Σαμαράς και του έτριψαν τη μούρη στο κώνια.

Η πλάκα είναι πως δυο μέρες πριν είχε κάνει ο ίδιος δηλώσεις από το Μιλάνο, στις οποίες έριξε τους τόνους, αλλά εξακολουθούσε να το παίζει μάγκας. «Μπορούμε τώρα να σταδιούμε στα πόδια μας. Εχουμε τους πόρους για να βγούμε από το πρόγραμμα», είπε στο Reuters, επιβεβαιώνοντας ότι σχεδιάζει την έξοδο από το «πρόγραμμα» νωρίτερα του αναμενόμενου. «Θα εξαλείψουμε τις ανησυχίες περί πολιτικού κινδύνου», συμπλήρωσε. Τα υπόλοιπα τα ανέδεσε στη Βούλτεψη, για να μην ξεφτιλίστει ο ίδιος.

■ Δικαιώς εξανέστη

Τα πήρε στο κρανίο ο συνήδως ήρεμος Γιώργος Σταδάκης. Και εξανέστη, ακούγοντας για πολλοστή φορά τις κυβερνητικές καπηγορίες ότι ο ΣΥΡΙΖΑ δέλει να κάνει μονομερή διαγραφή του χρέους: «Δεν δα υπάρχει μονομερής διαγραφή. Το έχουμε πει εκατό φορές αυτό. Η δανειακή σύμβαση δα αποτελέσει αντικείμενο επαναδιαπραγμάτευσης με τους εταίρους, με προπτική να γίνει βιώσιμο το χρέος. Αυτό είναι το νούμερο ένα σημείο» (Βήμα FM).

■ Ως δράμα

Η ιστορία επιναλαμβάνεται ούτε ως φάρσα ούτε ως δράμα, αλλά ως τραγικωμαδία. Το 2009, ο Καραμανλής έκανε ότι περνούσε από το χέρι του για να χάσει τις εκλογές και ν' αφήσει τη χειροβομβίδα να σκάσει στα χέρια του Γιωργάκη. Το 2014, ο Σαμαράς, που δεν έχει όρεξη ν' αρδξει σπίτι του, όπως ο Καραμανλής, κάνει ό,τι περνάει από το χέρι του για να μη γίνουν εκλογές. Αν όμως γίνουν εκλογές, όπως δείχνουν τα πράγματα μέχρι στιγμής, τότε η χειροβομβίδα δα σκάσει στα χέρια του Τσίπρα.

■ Ασημαντότητες (1)

Και ναι, η Αγγελοπούλινα ήταν πάντοτε «απέναντι στο σύστημα». Και ναι, συμπαθεί τον ΣΥΡΙΖΑ και μπορεί και να τον ψήψει. Και ναι, ο γιος της της έχει απαγορεύσει να μιλάει γι' αυτόν, αλλά της έχει πει και ένα τοιτάριο του Κέινς για το πώς πρέπει ν' είναι.

αλλάζουν οι άνδρωποι! Η απόλυτη πολιτική ασημαντότητα, η οποία έχει λεφτά (για την ακρίβεια έχει ο σύζυγός της) και μπορεί να εκδίδει βιβλία και να δίνει συνεντεύξεις, για να βγάζει το άχτι της προς τη ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ που δεν την έκαναν πρόεδρο της Δημοκρατίας. Δεν είμαστε καθόλου σίγουροι αν θα μπορέσει να παραδέσει και το μέντα του, όπως έγινε σ

Ανταποκρινόμενοι στο κάλεσμα της «Καμπάνιας για την Απελευθέρωση του Αχμαντ Σααντάτ» προς τους αλληλέγγυους σε όλο τον κόσμο να αναλάβουν δράση από 17 έως 25 Οκτωβρίου για την ανάδειξη των συνθήκων κράτησης των χριαδών παλαιστίνιων πολιτικών κρατούμενων, μέλη της Δικτύωσης Αλληλεγγύης στην Παλαιστινιακή Αντίσταση, του Συλλόγου Αλληλεγγύης στον Παλαιστινιακό λαό Ιντιφάντα καδώς και ανένταχτοι αλληλέγγυοι και Παλαιστίνιοι συναντήθηκαν το απόγευμα της Τρίτης 21 Οκτωβρίου στο Σύνταγμα μοιράζοντας κείμενα και φωνάζοντας συνδήματα. Η ανταπόκριση ήταν δερμή και δετική από Ελλήνες και ξένους που περνούσαν το απόγευμα από το κέντρο της Αθήνας, είτε με το μετρό, είτε με τα αυτοκίνητά τους. Η Δικτύωση υπόσχεται ότι δα ανανεώσει το ραντεβού έξω από τη γαλλική πρεσεβεία, στηρίζοντας την απελευθέρωση του συντρόφου Ζορζ Ιμπραχίμ Άμπνταλά από τις γαλλικές φυλακές.

διακαής της πόδιος. Γιατί κάποιες φορές δεν φτάνουν μόνο τα λεφτά.

■ Ασημαντότητες (2)

Ποιος απάντησε στην Αγγελοπουλίνα; Ο Βενιζέλος! Για να έχει τη στήριξη του Ψυχάρη, που βγάζει σπυράκια με την Αγγελοπουλίνα, ανέλαβε να συγγράψει ολοσέλιδο όρδρο για τα «Νέα», με τον... βενιζέλειο τίτλο «Ο Εκτροχιασμός της δημόσιας συζήτησης», που στο τέλος, εκεί που κάθε συγγραφέας βάζει τα συμπεράσματά του, ασχολούνταν με την Αγγελοπουλίνα: «Προκειται για μια γνήσια "αντισυστημική" και "αντισυμβατική" προσέγγιση, που επιτρέπει σε ορισμένους πάμπλουτους χομπίστες [με τα χρήματα στο εξωτερικό και τις πιθανές ζημιές στην Ελλάδα] να διασκεδάζουν την ανία τους εις βάρος των πολιτών, και μάλιστα των πιο αδύναμων, υπό τις ιαχές ορισμένων αμετανόητων "λαδρεμπόρων επιρροής", που νομίζουν ότι το 2014 είναι όπως το 2004».

■ Περι στροφής

Αντιγράφουμε από τα «Νέα» της περασμένης Δευτέρας, που αφιερώνουν το κεντρικό πολιτικό τους δισέλιδο στη συνεδρίαση της ΚΕ του ΣΥΡΙΖΑ. Ο τίτλος είναι «Στροφή προς τη συνεννόηση». Ο υπότιτλος: «Ο Αλέξης Τσίπρας εμφανίζεται για πρώτη φορά πρόδυμος να καθήσει στο τραπέζι της συζήτησης για συγκεκριμένα ζητήματα - Αναγκαστικός ελιγμός στο δέμα των πολιτικών συμμαχιών». Και η πρώτη παράγραφος: «Εντάσσοντας τη λέξη "συνεν-

νόηση" στο πολιτικό του λεξιλόγιο, ο Αλέξης Τσίπρας και ο ΣΥΡΙΖΑ συνεχίζουν τη στροφή προς το ρεαλισμό».

Αν ψάχει κανές τα κείμενα του ΣΥΡΙΖΑ, δα διαπιστώσει ότι αυτά τα πράγματα έχουν ειπωθεί δεκάδες φορές. Δεν ειπώθηκε κάτι καινούργιο, αν και οι τόνοι έχουν κατέβει αισθητά, όχι μετά την επίδεση των «αγορών», αλλά από τη συζήτηση στη Βουλή για την ψήφο εμπιστοσύνης. Η ειδηση, λοιπόν, είναι ότι το Συγκρότημα Ψυχάρη επελέξει να κάνει «σημαία» του τα περί «συνεννόησης», δείχνοντας μια «ευμενή ουδετερότητα» έναντι του ΣΥΡΙΖΑ και «ψήνοντας» το «μεγάλο συναποισμό» ως σταθερή λύση εξουσίας μετά τις εκλογές (όποτε κι αν γίνουν αυτές).

■ Μέτωπο του Νότου (1)

«Έκείνο που χρειάζεται η Ευρώπη είναι η ισορροπία στον γαλλογερμανικό άξονα. Η Γερμανία είναι ισχυρή. Η Ευρώπη χρειάζεται μια ισχυρότερη Γαλλία». Αυτά σημείωσε με νόημα ο γάλλος υπουργός Οικονομικών Μισέλ Σαπέν, μετά την ολοκλήρωση της υπουργικής συνόδου του γερμανογαλλικού άξονα. Οι υπουργοί Οικονομικών και Οικονομίας της Γαλλίας Μ. Σαπέν και Εμανουέλ Μακρόν μετέβησαν στο Βερολίνο, όπου είχαν εντατικές συνομιλίες με τους ομολόγους τους Βόλφραγκκ Σόιμπλε και Ζίγκμαρ Γκάμπριελ. Δεν έλυσαν όλες τις μεταξύ τους διαφορές, αλλά επαναβεβαίωσαν τον ηγετικό χαρακτήρα του γερμανογαλλικού άξονα και τη δέληση τους να εξακολουθήσουν να ρυθμίζουν πρώτα στο επίπεδο αυτού του άξονα όλα τα εκκρεμή ζητήματα της ΕΕ.

Αποκαλύφθηκε, λοιπόν, ότι οι δύο ηγέτες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις της ΕΕ επεξεργάζονται σχέδιο με συγκεκριμένες προτάσεις για επενδύσεις κατά τομείς στις δύο χώρες, το οποίο δα είναι έτοιμο την 1η Δεκέμβρη και βασίζεται σε εισήγηση ομάδας οικονομολόγων, οι οποίοι επιλέχτηκαν από τους Γκάμπριελ και Μακρόν. Πίσω από τις κλειστές πόρτες συζητήθηκαν πολλά ακόμη, όπως αντιλαμβάνεστε. Απ' αυτά που δεν ανακοινώνονται δημόσια πριν «ωριμάσουν». Από το κοινό σχέδιο για επενδύσεις, πάντως, μπορούμε να καταλάβουμε πού θα πάει η μερίδα του λέοντος από το αναμενόμενο «πακέτο Γιούνκερ» των 300 δισ. ευρώ (αν τελικά είναι αυτό το ποσό). Μεριδιού θα πάρει, βέβαια, και η Ιταλία, η οποία παίζει τριγωνικά στο παιχνίδι. Οι περισσέψει δα πάει στις άλλες χώρες, υπό την προϋπόθεση ότι οι δουλειές δα πάνε σε συγκεκριμένους μονοπαλιακούς ομίλους των τριών ιμπεριαλιστικών χωρών, ανάλογα με τις συμφωνίες που δα έχουν γίνει στο παρασκήνιο.

■ Μέτωπο του Νότου (2)

Οταν η πραγματικότητα δε συμφωνεί με τις δέσεις μας, τόσο το χειρότερο για την πραγματικότητα. Ακολουθώντας αυτό το παλιό δόγμα, ο ΣΥΡΙΖΑ εξακολουθεί να μιλάει για το «μέτωπο του Νότου» (με Γαλλία και Ιταλία επικεφαλής), το οποίο δα βγάλει την ΕΕ από τη στενωπό του «μερκελισμού» και δα δώσει λύση και στο ελληνικό πρόβλημα. Οι γάλλοι υπουργοί δεν παρέλειψαν και στο Βερολίνο να κάνουν την αυτοκριτική τους για την υστέρηση της χώρας τους στις «δομικές μεταρρυθμίσεις» και να τονίσουν την πίστη τους στο Σύμφωνο Σταθερότητας. «Πρέπει να τηρήσουμε τους ευρωπαϊκούς κανόνες» διακήρυξε ο Σαπέν.

Παρά ταύτα, ο Σκουρλέτης εμφανίστηκε την επομένη στον Real FM για να εξάρει τη σάση της Γαλλίας που «πέτυχε ουσιαστικά να εξαιρεθεί από το Μάαστριχτ». «Άλλα δα σας έλεγα μήπως εκεί κάπου δα έπρεπε να χωδούμε κι εμείς και να δέσουμε αυτό το ερώτημα, γιατί να υπάρχουν δύο μέτρα και δύο σταδιά. Το ακούσατε αυτό να το λέει η κυβέρνηση; Αυτό λοιπόν δεν δείχνει πώς εννοεί ο καδένας τελικά τη διαπραγμάτευση και αν την εννοεί, αν της δίνει πραγματικό περιεχόμενο; Αυτό λοιπόν το δρόμο δα ακολουθήσουμε εμείς!»

■ Δρακουμέλ

Χαρηλάς επικοινωνιακά ανακλαστικά επιδεικνύει το Μητσοτακαΐκο. Εφτιαξε τούρτα για τα γενέθλια του Μητσοτάκη με ζωγραφισμένο τον μπαμπαζτρούμφ. Δε σκέφτηκαν οι δυστυχείς, ότι απαγορεύεται οποιοσδήποτε συσχετισμός του Μητσοτάκη με τους ήρωες του γνωστού καρτουνοστριαλ, διότι ο ελληνικός λαός τον έχει ταυτίσει με ένα και μοναδικό ήρωα αυτής της σειράς: με τον Δρακουμέλ!

Είχε τους λόγους της να πανηγυρίζει την τραπεζικού ενδιαφέροντος ιστοσελίδα [bankingnews.gr](#): «Ανατρεπτική και ιστορική απόφαση από τον ΣΥΡΙΖΑ – Τάσσεται κατά της κρατικοποίησης των ελληνικών τραπεζών!» Αναφέροταν στην απόρριψη τροπολογίας που κατέθεσε στην τελευταία συνεδρίαση της ΚΕ του ΣΥΡΙΖΑ η «Αριστερή Πλατφόρμα», η οποία προέβλεπε να περάσουν οι τράπεζες υπό δημόσια ιδιοκτησία, να ανατραπεί η πορεία των ιδιωτικοποιήσεων, να καταργηθεί το ΤΑΙΠΕΔ, να υπάρξει ισχυρή παρέμβαση υπέρ του δημοσίου σε επιχειρήσεις κοινής ωφέλειας και να φορολογηθεί το μεγάλο κεφάλαιο και ο μεγάλος πλούτος. Η τροπολογία απορρίφθηκε με ψήφους 76 έναντι 61 και 1 λευκής (απονήθιστα μεγάλο ποσοστό για τους Λαφαζανικούς).

«Ο ΣΥΡΙΖΑ ακολουθεί την διεθνή τάση

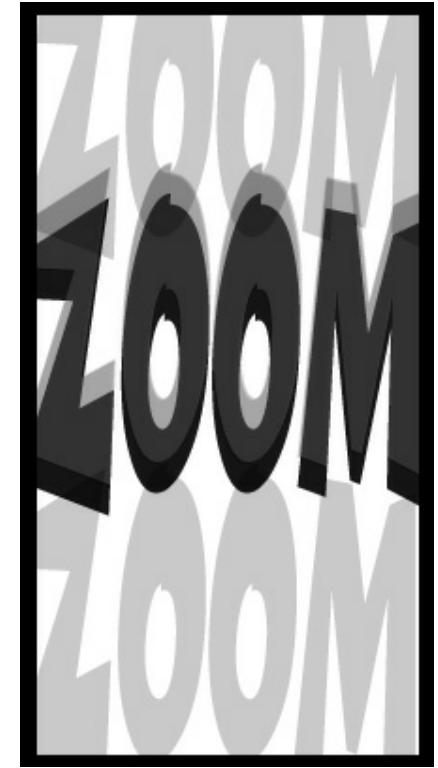
όπου η αριστερά αποδέχεται τον ρόλο της ιδιωτικής πρωτοβουλίας» πανηγύριζε η προαναφερθείσα ιστοσελίδα. Μπούρδες. Υπάρχει σωρεία κειμένων του ΣΥΡΙΖΑ που τάσσονται υπέρ της κυβερνήσεις όπως του Μπλερ, του Σημίτη και του Γκονθάλεθ. Για να είμαστε ακριβείς πρέπει να πούμε ότι οι σοιαλδημοκρατικές κυβερνήσεις είχαν ήδη αρχίσει να εφαρμόζουν νεοφιλελεύθερες πολιτικές, εισπράττοντας τη λαϊκή οργή, και ο Γκίντενς κλήθηκε να θεωρητικοποιήσει αυτά που ήδη εφαρμόζονταν.

Μιλώντας στην ετήσια διάσκεψη της Ελληνικής Ενωσης Επιχειρηματιών, στις 7 Οκτωβρίου, ο Τσίπρας υπήρξε αποκαλυπτικότατος: «Επιδιώκουμε μια νέα ισορροπία στις σχέσεις κράτους-οργάρων, στο πλαίσιο των τριών πυλώνων της οικονομίας: του ιδιωτικού τομέα, του δημόσιου τομέα και του τομέα της κοινωνικής οικονομίας. Το κράτος να προστατεύει τα δημόσια αγαθά και να λειτουργεί ως **εργαλείο αναπτυξιακού σχεδιασμού** και ως μοχλός ανάπτυξης (...)» ένα κράτος που θα είναι αξιόπιστος ελεγκτικός μηχανισμός και αποτελεσματικός αρωγός του πραγματικού επενδυτή, του υγιούς επιχειρηματία. Που θα διασφαλίζει ότι ο ιδιωτικός το-

«λειτογισμένη» ρεφορμιστική πολιτική και τρίτο ανατροπή των εργασιακών σχέσεων σε βάρος των εργαζόμενων, χαμηλότερους μισθούς και μεγαλύτερη ανεργία, λόγω της κυριαρχίας του ιδιωτικού καπιταλισμού.

Οταν από τα μέσα της δεκαετίας του '80 άρχισε η επέλαση του νεοφιλελεύθερισμού, που υλοποιούσε μια ευρύτατης κλίμακας συντηρητική ανασυγκρότηση του καπιταλιστικού συστήματος παγκόσμια, η οποία κορυφώθηκε τη δεκαετία του '90 και συνεχίζεται μέχρι σήμερα, η σοιαλδημοκρατία ξεπέρασε την αρχική αιμηρανία της προσχωρώντας απόλυτα σ' αυτό το ρεύμα. Το ιδεολόγημα του «τρίτου δρόμου» προσπάθησε να επενδύσει αυτή την προσχώρηση, όμως η πρακτική πολιτική δεν μπορεί να κρυφτεί για πολύ με ιδεολογήμα-

Ο ΣΥΡΙΖΑ στο δρόμο των Μπλερ-Σημίτη

ιδιωτικής πρωτοβουλίας, χωρίς οι Λαφαζανικοί να εκφράσουν την παραφίληση της πρωτοβουλίας, για να υποδηλώσουν την παρουσία τους και να εκμεταλλευτούν τη δυσαρέσκεια και στελεχών της πλειοψηφίας για την ηγετική ομάδα.

Η καταψήφιση της τροπολογίας είναι, πάντως, δηλωτική των προθέσεων του ΣΥΡΙΖΑ, τις οποίες μπορεί να δει κανείς αποτυπωμένες και στο περιβόρτο του ομιλία του Τσίπρα κατά τη συζήτηση της πρότασης επιμποτοσύνης στη Βουλή. Δεν υπάρχει όχι σχετικό κεφάλαιο και θέσεις, αλλά ούτε καν υπαινιγμός για όλα εκείνα που έλεγαν παλιά, όταν προειδοποιούσαν τους επενδυτές να μη χαλάνε τα λεφτά τους για ν' αγράσουν επιχειρήσεις και ακίντη που έπεισαν το ΤΑΙΠΕΔ, γιατί θα έρθει ο ΣΥΡΙΖΑ και θα ακυρώσει τις συμφωνίες. Ολ' αυτά έχουν πετεχθεί πλέον στον κάλαθο των αχρήστων και η καταψήφιση της τροπολογίας των Λαφαζανικών ήταν απλώς μια επιβεβαίωση.

Οποιος ψάχνει περισσότερο τα πράγματα μπορεί να διαπιστώσει και την ιδεολογική στροφή, η οποία έρχεται να επενδύσει την πολιτική στροφή στη Βουλή. Δες σκέφτηκαν οι δυστυχείς, ότι απαγορεύεται οποιοσδήποτε συσχετισμός του Μητσοτάκη με τους ήρωες του γνωστού καρτουνοστριαλ, διότι τον έχει ταυτίσει με ένα και μοναδικό ήρωα αυτής της σειράς: με τον Δρακουμέλ!

Εκείνο που μένει τελικά, απ' όσα με τόση γλαφυρότητα περιέγραψε ο Τσίπρας στους καπιταλιστές, είναι η προσήλωση στον «τρίτο δρόμο» και στο «κράτος επιτελείο». Αυτή, όμως, είναι η ίδεολογική περιγραφή. Σε επίπεδο πρακτικής πολιτικής, η απομάκρυνση του αστικού κράτους από την παραγωγή σε στρατηγικούς τομείς και η συνύπαρξη ενός μαραζώμενου και άθλιου κρατικού τομέα με έναν θαλερό

■ Διοίκηση Βασιλόπουλου στο Δήμο Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας

Ενα βήμα πριν την παράδοση του Αλσους στον Μελισσανίδη

Μ'ένα επαίσχυντο έγγραφο προς την εταιρία Μελισσανίδη («Δικέφαλος 1924» ΑΕ), ο Δήμος Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας έρχεται ν' ανοίξει το δρόμο –πρώτος αυτός– στην επικύρωση της αρπαγής διατάξεων του Αλσους. Με το έγγραφο αυτό, η «αριστερή» διοίκηση Βασιλόπουλου (ΣΥΡΙΖΑ), παραιτείται από την υπεράσπιση του Αλσους και πετάει στα σκουπίδια σειρά αποφάσεων του ΣτΕ και κυρίως την απόφαση 1847/2008 του ανώτατου ακυρωτικού δικαστηρίου, η οποία δέχτηκε την αίτηση ακύρωσης της τότε διοίκησης Αδαμόπουλου και ακύρωσε την αλλαγή του ρυμοτομικού σχεδίου και την αρπαγή τημήματος του Αλσους για να γίνει το γήπεδο που σχεδίαζε το 2002 ο Γρανίτσας. Ο «αριστερός» Βασιλόπουλος πάει πίσω από αυτό που πέτυχε ο δεξιός Αδαμόπουλος και κυρίως οι αγωνιζόμενοι κάτοικοι!

Κατά τα άλλα, η απάντηση του Δήμου Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας, εποιάζει σε μια σειρά τυπικές προϋποθέσεις, τις οποίες δεν πληρούσε το ιταμό έγγραφο που έστειλε στο Δήμο η εταιρία του Μελισσανίδη, γεγονός που επιβεβαιώνει πως ο Μελισσανίδης δεν έχει κάνει ούτε τη στοιχειώδη προετοιμασία για να εκδώσει την οικοδομική άδεια, για την οποία, κατά τα άλλα, βιάζεται. Απλά, προσπάθησε να βάλει στο κόλπο το Δήμο Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας, για να πάρει απ' αυτόν έγκριση για τα καταστροφικά του σχέδια.

Ας πάρουμε, όμως, τα πράγματα με τη σειρά.

Κίνηση πανικού

Οπως έχουμε ήδη αποκαλύψει, στις 28 Αυγούστου την εταιρία του Μελισσανίδη, έχοντας «φρέσιες πόρτες» από τη ΔΟΚΚ του ΥΠΕΚΑ, την αρμόδια για την έκδοση Εγκρισης και Αδειας Δόμησης για το γήπεδο υπτηρεσίας, έτρεξε (κυριολεκτικά) στο Δήμο Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας και κατέθεσε «υψηλούς περιμετρικούς διατάξεις» (πεζοδρόμων) του ΟΤ 295 του Δήμου, σύμφωνα με τον ν. 4277/2014 άρθρο 42». Δηλαδή, ζήτησε από το Δήμο να είναι ο πρώτος που θα νομιμοποιήσει την παράνομη και αντισυνταγματική αρπαγή 6 στρεμμάτων του Αλσους.

Τόσο... πλήρης ήταν αυτή η μελέτη, που χρειάστηκε να επανελθουν την επομένη (29 Αυγούστου, δύο μέρες πριν τη λήξη της θητείας της απελθούσας δημοτικής διοίκησης), για να καταθέσουν «τα σχέδια της υψηλούς περιμετρικής μελέτης των οδών που εγκρίθηκαν με το N. 4277/2014, σύμφωνα με τις προφορικές παρατηρήσεις σας». Αρχικά, δηλαδή, δεν έχαν καταθέσει ούτε τα απαιτούμενα σχέδια!

Η κωλοπλάτα τους εξηγείται πρώτον από το φρένο που τους είχε βάλει η ΔΟΚΚ, μετά και τις αποκαλύψεις της «Κ» και δεύτερο από το ότι η απελθούσα δημοτική διοίκηση ήταν φίλα προσκείμενη και έτοιμη να κάνει

τα πάντα για να τους εξυπηρετήσει. Η πρώτη δήμαρχος Ε. Γαϊτανά-Αποστολάκη προσπάθησε να κλείσει το θέμα στο διήμερο που απέμενε μεταξύ της λήξης της θητείας της, αλλά δεν τα κατάφερε. Το κληροδότησε αναγκαστικά στη διοίκηση Βασιλόπουλου.

Παράνομη νομιμοποίηση

Από την πρώτη στιγμή που πληροφορηθήκαμε τη μεθόδουση Μελισσανίδη, προειδοποιήσαμε τη νέα δημοτική διοίκηση ότι, πριν από το οπίδηπτο άλλο, δεν πρέπει να νομιμοποιήσει τη «Δικέφαλος 1924» ΑΕ, η οποία δεν έχει καμιά δουλειά με την υπόθεση του γηπέδου, διότι δεν έχει κανένα παραχωρητήριο από την ερασιτεχνική ΑΕΚ, για λογαριασμό της οποίας έγιναν οι προκλητικές ρυθμίσεις του ν. 4277/2014.

Από τις επακρές που είχαμε με στελέχη της νέας δημοτικής διοίκησης γνωρίζαμε πως είχε και αυτή (όπως κι εμείς) στην κατοχή της το από 29 Αυγούστου έγγραφο της ΔΟΚΚ προς την «Δικέφαλος 1924» ΑΕ, το οποίο λέει: «Προκειμένου η Υπηρεσία μας να προβεί σε περαιτέρω έλεγχο, σας γνωρίζουμε ότι είναι απαραίτητο να προσκομιστούν τα δικαιολογητικά με τα οποία τεκμηριώνεται το δικαίωμα υποβολής της παραπάνω σχετικής αιτήσεως».

Αντί, λοιπόν, ο Δήμος Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας να επιστρέψει την αίτηση στη «Δικέφαλος 1924» ΑΕ, διότι αυτή δεν είναι ιδιοκτήτρια του οικοπέδου, ούτε έχει παραχωρητήριο από τον ιδιοκτήτη, που είναι η ερασιτεχνική ΑΕΚ, έκανε αυτό που αρνείται να κάνει η ΔΟΚΚ. Δέχτηκε και εξέτασε επί της ουσίας την αίτηση που υπέβαλε μια εταιρία η οποία δεν έχει καμιά ιδιοκτησιακή σχέση με το συγκεκριμένο οικοπέδο! Δηλαδή, αν αύριο πάει οποιοσδήποτε πολίτης και υποβάλει μια δικιά αίτηση στο Δήμο, ο Δήμος θα βάλει τις υπηρεσίες του να εξετάσουν την αίτηση και να δώσουν απάντηση;

Προσέξτε. Εδώ δε μιλάμε για τη χορήγηση υψηλούς περιμετρικούς διατάξεις σε κάποιον που έχει ένα οικοπέδο και θέλει να κάτισει

ί που θέλει να αγοράσει ένα οικόπεδο και μελετά όλες τις παραμέτρους για να δει αν τον συμφέρει να το αγοράσει. Εδώ πρόκειται για έγκριση μιας μελέτης, η οποία αλλάζει το ρυμοτομικό σχέδιο της πόλης, όχι μόνο στο συγκεκριμένο οικόπεδο, αλλά και σε γειτονικά οικοδομικά τετράγωνα, όπως ο ίδιος ο Δήμος δηλώνει. Στην απάντηση που δίνει στην εταιρία του Μελισσανίδη (είχαμε κάνει σχετική αίτηση και μις παραδόθηκε από το Δήμο τη Δευτέρα) αναφέρει ότι το θέμα θα διαβιβαστεί στην Επιτροπή Ποιότητας Ζωής και στη συνέχεια στο Δημοτικό Συμβούλιο και για να γίνει αυτό «θα πρέπει να υποβληθούν στο Δήμο μας από τον ενδιαφερόμενο τα παρακάτω» (ακολουθούν μια σειρά απαιτήσεις, τις οποίες θα δούμε παρακάτω).

Ρωτάμε: είναι η «Δικέφαλος 1924» ΑΕ ο ενδιαφερόμενος; Από πού κι ως πού; Δεν κατέθεσε στο Δήμο (όπως στη ΔΟΚΚ) κανένα παραχωρητήριο από την ερασιτεχνική ΑΕΚ. Ενδιαφερόμενος είναι η ερασιτεχνική ΑΕΚ και κανένας άλλος. Η διοίκηση Βασιλόπουλου νομιμοποιεί παράνομα τη «Δικέφαλος 1924» ΑΕ, πράγμα που δεν έχει κάνει η ΔΟΚΚ!

Σε πόσα τέρμινα;

Η διοίκηση Βασιλόπουλου, με το έγγραφο της Διεύθυνσης Τεχνικών Υπηρεσιών, που υπογράφει ο αντιδημαρχός Τ.Υ. Ιωάννης Κολαμπόκης, ζητάει από τη «Δικέφαλος 1924» ΑΕ μια σειρά μελέτες και σχέδια, γεγονός που επιβεβαιώνει ότι η εταιρία του Μελισσανίδη δεν έχει κάνει καμιά μελέτη για να πάρει Εγκριση και Αδεια Δόμησης. Οταν δεν μπορείς να πάρεις υψηλούς περιμετρικούς διατάξεις, που είναι το απειροστό μιας μελέτης, καταλαβαίνετε τι γίνεται με όλα τα υπόλοιπα που απαιτούνται.

Επιβεβαιώνεται έτσι, για μια ακόμη φορά, η αποκάλυψη μιας αίτησης που θα προκαλέσουν σε μια περιοχή. Άλλαζουν ρυμοτομικά σχέδια στο άρπακαλμά, χωρίς να διστάσουν να απάντουν ακόμη και κομμάτια πολύτιμων πνευμόνων πρασίνου, όπως είναι το Αλσος της Νέας Φιλαδέλφειας, χωρίς να ενδιαφέρονται για τα τεράστια προβλήματα που θα προκαλέσουν σε μια περιοχή. Άλλαζουν ρυμοτομικά σχέδια παράνομα (με νόμο και όχι με προεδρικό διάταγμα) και την ίδια στιγμή το περιεχόμενο των αλλαγών καταρτίζεται στο πόδι, χωρίς τις συχειώδεις επιστημονικές προϋποθέσεις, οι οποίες απαιτούνται από το ίδιο το αστικό Σύνταγμα (άρθρο 24 παρ. 2).

προηγουμένως να ελεγχθεί ο φάκελος και να βρεθεί πλήρης).

Ανάμεσα σ' αυτά που ζητά ο Δήμος είναι μερικά σημαντικά πρόγματα. Οπως αναφέρει το έγγραφο, δεν έχει περιελθεί σε γνώση του Δήμου «η ύπαρξη και οι εγκρίσεις της αναφερθείσας μελέτης υπογειοποίησης και της διαμόρφωσης των υφισταμένων οδών και κοινοχρήστων χώρων πέριξ του γηπέδου από τις αρμόδιες υπηρεσίες, παρά μόνο τα προσκομισθέντα ανυπόγραφα σχέδια μηκοτομών και οριζοντιογραφίας της προμέλετης συγκοινωνιακού έργου! Ακόμη, ο Δήμος σημειώνει πως απ' αυτά τα ανυπόγραφα σχέδια «προκύπτει η ανάγκη 'Τροποποίησης του εγκεκριμένου ρυμοτομικού σχεδίου» (αναφέρει τις αλλαγές που πρέπει να γίνουν σε μια σειρά γειτονικούς δρόμους). Επίσης, αναφέρει ότι στη «μελέτη» υψηλούς περιμετρικούς διατάξεις που κατατέθηκε στην περιοχή σε παράχρους εκσκαφές μεγαλύτερες από το επιτρεπόμενο, ακόμη και πεζόδρομος που καταλήγει 94 εκατοστά πάνω από τον υφισταμένο δρόμο! Το Αλσος!

Ο Δήμος Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας ο πρώτος φορέας της Διοίκησης ο οποίος θα νομιμοποιήσει με διοικητική πράξη την παράνομη και αντισυνταγματική αρπαγή τημήματος του Αλσους!

Ο Μελισσανίδης, όταν ενδιαφερθεί πραγματικά να βγάλει άδεια για το γήπεδο, μπορεί να διορθώσει τα σχέδια και να ανταποκριθεί σ' αυτά που του ζητάει ο Δήμος. Εχει μάλιστα και μια «αβάντα» από το νόμο, ο οποίος προβλέπει (άρθρο 42, παρ. 5β, Ν. 4277/2014) πως οι εγκρίσεις και άδειες για το γήπεδο δίνονται «πριν την αδειοδότηση και υλοποίηση των συνοδών τεχνικών και συγκοινωνιακών έργων». Πρόκειται για μια ακόμη προκλητική διάταξη, που μετατ

Mε τον υπουργό Παιδείας «βουβό», τούτες τις μέρες στο Πανεπιστήμιο της Αθήνας (ΕΚΠΑ) εκτυλίσονται γεγονότα που θυμίζουν έντονα τις μέρες της χούντας. Ο Λοβέρδος έχει αποφασίσει να μην κάψει το πλατικό του μελλον, γ' αυτό και δεν καταπίνεται μ' έναν χώρο που «ζειατάει» ιδιαίτερα όποιον υπουργό Παιδείας τα βάλει μαζί του. Εχει αφήσει στο πόδι του τύπους σαν τον πρύτανη του ΕΚΠΑ Φορτσάκη να εφαρμόζουν με φανατισμό και βία τους νόμους Διαμαντοπούλου-Αρβανιτόπουλου, ενώ αυτός τώρα καταπίνεται μ' ένα θέμα «ανώδυνο» και «πιαστιάρικο», τις «δομικές αλλαγές» στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση, ώστε το σχολείο να γίνει ένας χώρος που «δεθα μισούνε τα παιδιά» με «λιγότερες μεταδιδόμενες πληροφορίες, περισσότερη γνώση και δημιουργική απασχόληση» (βλέπε άρθρο στην προηγούμενη Κόντρα).

Ο Λοβέρδος, λοιπόν, πουλάει ανέξιδη δημογωγία, υποκινώντας και στηρίζοντας στην ουδία υπόγεια τον πρύτανη του ΕΚΠΑ να πράττει όσα πράττει και ο Φορτσάκης οργιάζει, δημιουργώντας μέσα στο πανεπιστήμιο ένα απίστευτο κλίμα βίας και τρομοκρατίας ενάντια σε φοιτητές και εργαζόμενους διοικητικούς υπαλληλους, ενάντια ακόμη και σε «θεσμικούς φορείς» (ΑΔΕΔΥ, Επιθεώρηση Εργασίας, βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ), που τους αποδέχεται το ίδιο το αστικό σύστημα.

Ομως, η φασιστική συμπεριφορά του πρύτανη του ΕΚΠΑ, μπορεί να οδηγήσει τα πράγματα να πάρουν επικίνδυνη τροπή για το σύστημα, την κυβέρνηση και το υπουργείο Παιδείας, πυροδοτώντας έναν γενικότερο φοιτητικό ζεστηκωμό (τα αίτια γ' αυτόν -τον φοιτητικό ζεστηκωμό- είναι υπαρκτά και πολλά με πυρήνα, πρώτα απ' όλα, τους αντεκπαιδευτικούς νόμους Διαμαντοπούλου-Αρβανιτόπουλου), γ' αυτό και τις επόμενες μέρες (το άρθρο αυτό γράφεται Τρίτη βράδυ) μπορεί να δούμε και παρεμβάσεις του υπουργού Παιδείας ή και άλλων κυβερνητικών στελεχών.

Αλλά ας πάρουμε τα γεγονότα με τη σειρά:

Τη Δευτέρα, 13 του Οκτώβρη, ομάδες φοιτητών προσπάθησαν να προσεγγίσουν το κεντρικό κτήριο της πρυτανείας στα Προπύλαια, για να διαμαρτυρηθούν για τους νόμους-εκτρώματα (Διαμαντοπούλου-Αρβανιτόπουλου), τη διαγραφή των λεγόμενων «αιώνιων φοιτητών» και την εγκατάσταση εταιριών «σεκούριτ» στα πανεπιστημιακά ιδρύματα. Η προσπάθεια προσέγγισης των φοιτητών στο κτήριο της πρυτανείας, γιατί ο πρύτανης Φορτσάκης κλείδωσε το κτήριο του πανεπιστήμιου, μαζί με τους εργαζόμενους του μέσα (επέβαλε λοκ αύτού) και παράλληλα κάλεσε τα μαντρόσκυλα των ΜΑΤ να εμποδίσουν τη φοιτητική κινητοποίηση.

Τα ΜΑΤ έκλεισαν όλες τις διόδους προς το πανεπιστήμιο και δεν επέτρεπαν στους φοιτητές να προσεγγίσουν, αλλά ούτε ακόμη και να μπουν στο μετρό, όπως κατήγγειλαν οι ίδιοι οι φοιτητές.

Στη συνέχεια τα ΜΑΤ εγκαταστάθηκαν μόνιμα στο χώρο γύρω από το πανεπιστήμιο και ο Φορτσάκης κρατούσε μαντολώμενή την πρυτανεία.

Την Πέμπτη, 16 του Οκτώβρη, ο Σύλλογος Διοικητικού Προσωπικού

ΕΚΠΑ εξέδωσε καταγγελία, στην οποία ανέφερε τα εξής:

«Οι υπαλληλοί που εργάζονται στο

Κεντρικό Κτήριο παραμένουν εδώ και 4 ημέρες κλειδωμένοι στα γραφεία τους, χωρίς να έχουν το δικαίωμα, ούτε και τη δυνατότητα, να εξέλθουν από αυτό για οποιονδήποτε λόγο, πριν τη λήξη του ωραρίου τους.

Ο Σύλλογος Διοικητικού Προσωπικού προέβη σε καταγγελία της απαράδεκτης αυτής πρακτικής που συνεχίζουν προκλητικά οι πρυτανικές αρχές και την Πέμπτη 16 Οκτωβρίου επενέβη η Επιθεώρηση Εργασίας, της οποίας το πόρισμα αναμένεται.

Επισημαίνουμε για μια ακόμη φορά ότι η πρακτική που εφαρμόζουν οι Πρυτανικές αρχές στο κεντρικό κτήριο, εκτός από αντιδημοκρατική και αυταρχική, είναι και σοκαρών παρανομή. Παραβιάζει ευθέως το σύντομο και το σύνολο των διατάξεων του που καθιερώνουν τις απομικές ελευθερίες, το δικαίωμα στην προσωπικότητα και τον αυτοκαθορισμό της, το δικαίωμα της ελεύθερης και ανεμπόδιστης συνδικαλιστικής δράσης. Ο χώρος εργασίας δεν είναι κάτεργο ή ρωμαϊκή γαλέρα, όπου οι εργαζόμενοι δούλευαν κλειδωμένοι ή με σιδερένια μπάλα δεμένη στο πόδι. Παραβιάζεται το σύνολο της ισχύουσας νομοθεσίας περί υγιεινής και ασφαλείας των εργαζόμενων στους χώρους εργασίας, αφού σε περίπτωση κάθε κινδύνου από ενδεχόμενο σεισμό, πυρκαγιά, κ.α. οι εργαζόμενοι δεν μπορούν να βγουν από το κτήριο. Δημιουργείται έτσι κίνδυνος για τη ζωή, την υγεία και την ασφαλεία μας.

Ενημερώνουμε τους εργαζόμενους του Κεντρικού Κτηρίου του ΕΚΠΑ ότι ΔΕΝ ΥΠΟΧΡΕΟΥΝΤΑΙ να παρέχουν τις υπηρεσίες τους, υπό αυτές τις μη ασφαλείς για τους διοικητικούς εργασίες αυξημένης επικινδύνητας.

Επίσης ενημερώνουμε τους εργαζόμενους πως δεν είναι υποχρεωμένοι να επιδεικνύουν αστυνομική ταυτότητα ή άλλο δημόσιο έγγραφο ταυτοπροσωπίας, είτε σε υπαλλήλους της διοικητικής εταιρείας securiτy είτε σε εργαζόμενους του Ιδρύματος, κατά την είσοδο ή έξοδο τους από τα κτήρια του ΕΚΠΑ, καθώς αυτή η πρακτική συνιστά -εκ μέρους εκείνων που απαιτούν ταυτότητες, κ.α.- Αντιπότηση Αρχής (Άρθρο 175 του Γ.Κ.).

Το δικαίωμά μας να κινούμαστε και να εκφραζόμαστε ελεύθερα μέσα στους χώρους εργασίας μας, είναι αδιαπραγμάτευτο. Οποιος συνεχίσει να το καταστρατηγεί, θα μας βρει απέναντί του».

Έξω, λοιπόν, από το κτήριο της πρυτανείας, στο οποίο ο Φορτσάκης επέβαλε λοκ αύτού, κατέφθασαν η Επιθεώρηση Εργασίας, μετά από καταγγελία της ΑΔΕΔΥ, αλλά και νέα φοιτητική συγκέντρωση, την οποία τα μαντρόσκυλα των αφεντικών διέλυσαν με χημικά. Μέσα στο κτήριο-φυλακή οι εργαζόμενοι διπλοματολωμένοι «εξέτιαν ποινή» αναγκαστικής εργασίας, ενώ δεν επιτρέποταν η είσοδος στα μέλη της Επιθεώρησης Εργασίας στα μερικά που αποτελούνται από την αναπτυξιακή περιοχή της Αθήνας.

Ιδού πώς περιγράφονταν τα γεγονότα σε ανακοίνωση του Σύλλογου Διοικητικού Προσωπικού:

«Και σήμερα, Πέμπτη, 16/10, το κτήριο της Πρυτανείας ήταν κλειδωμένο. Πέραν της κεντρικής πύλης της οδού Ρήγα Φεραίου, κλειδωμένες ήταν

Μέρες χούντας

οι περισσότερες εσωτερικές πόρτες που οδηγούν από το ένα τμήμα του κτηρίου στο άλλο. Οι εργαζόμενοι υποχρεώνονται να εργάζονται υπό συνθήκες παραβιάσης των συνταγματικών δικαιωμάτων τους και μεγάλης επικινδυνότητας για την ακεραιότητά τους, αφού για να εξέλθουν του κτηρίου θα έπρεπε να ξεκλειδωθούν πολλές εσωτερικές και εξωτερικές πύλες, πρόγμα αδύνατο σε έκτακτες περιστάσεις.

Τα ΜΑΤ βρίσκονταν και πάλι έξω από το κτήριο, αυτή τη φορά παρατελεγμένα στους εξωτερικούς τοίχους του, από το πρώιμο μέχρι τουλάχιστον 5μ.μ.).

Το πρώιμο ο πρυτανικές αρχές αρνήθηκαν την είσοδο σε μέλος του προεδρείου του Δ.Σ. του Συλλόγου Διοικητικού Προσωπικού. Αρνήθηκαν την είσοδο και σε μέλη της Εκτελεστικής Επιτροπής της ΑΔΕΔΥ (Γρ. Καλομοίρης, Οδ. Ντριβαλάς, Γ. Πετρόπουλος -ο τελευταίος μέλος και του ΚΣ της ΟΔΠΤΕ), παρά τις επανειλημμένες επικοινωνίες τους με τους αρμόδιους Αναπληρωτές Πρυτάνεις.

Η ΑΔΕΔΥ προχώρησε σε καταγγελία στην Επιθεώρηση Εργασίας, κλιμάκιο της οποίας έσπευσε στο χώρο. Οι πρυτανικές αρχές αρνήθηκαν την είσοδο και σε αυτό. Αρνήθηκαν επίσης την είσοδο στην εκπρόσωπο μας στη Σύγκλητο.

Ενώ τα ΜΑΤ παρέμεναν παρατεταγμένα -πλέον- έξω από την πύλη, έξω από το κτήριο έφτασε πορεία φοιτητών. Η πορεία αντιμετωπίστηκε με χημικά από τις δυνάμεις καταστολής. Την ίδια ώρα που οι φοιτητές του Ιδρύματος υφίσταντο την αστυνομική καταστολή, η Πρυτανεία εξέδιδε ανακοίνωση με μαθήματα «δημοκρατικού διαλόγου» προς φοιτητές και άλλους ενδιαφερόμενους...».

Το λοκ άσυτ συνεχίστηκε και την Παρασκευή 17/10 (5η μέρα), ενώ το ΔΣ του Συλλόγου των διοικητικών αποφάσισε στάση εργασίας και συγκέντρωση έξω από το κεντρικό κτήριο του ΕΚΠΑ τη Δευτέρα 20 του Οκτώβρη, καταγγέλλοντας και τη θρασύτατη οδηγία προς «ναυτίλομενους» της Πρυτανείας του ΕΚΠΑ, το κλειδωμα των πανεπιστημιακών κτηρίων και η διακοπή της λειτουργίας του πανεπιστήμιου, όταν υπάρχουν κινητοποιήσεις των φοιτητών, των εργαζόμενων, της πανεπιστημιακής κοινότητας συνολικά, να «....συνιστά χρήσιμο πρότυπο για την συνέχεια».

Τη Δευτέρα, τελικά, φοιτητές και διοικητικοί υπάλληλοι κατέθωσαν να μπουν στο κτήριο της πρυτανείας, όταν κατέφθασαν εκεί και ζήτησαν να συναντηθούν με τις πρυτανικές αρχές βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ, ενώ την Τρίτη 21/10 προγραμματοποιήθηκε και νέα στάση εργασίας από τους εργαζόμενους.

Εξαλλος ο Φορτσάκης, βγάζοντα

Θάβουν για δεύτερη φορά τον επιστημονικό ορισμό του Δάσους

Οι αναγνώστες της «Κόντρας» γνωρίζουν τον αγώνα που δώσαμε μόνοι μας, τόσο πριν όσο και μετά τη δημοσιοποίηση της απόφασης 32/8.1.2013 της Ολομέλειας του ΣΤΕ, με την οποία αποκαθίσταται ο επιστημονικός ορισμός του Δάσους, για να αναγκαστεί ο αναπτληρωτής υπουργός ΠΕΚΑ Ν. Ταγαράς να την αποδεχτεί και να τη δημοσιοποιήσει στη Διαύγεια. Θυμίζουμε εν συντομίᾳ, ότι η απόφαση 32/2013 του ΣΤΕ εκδόθηκε στις 8.1.2013, ο Ν. Ταγαράς την έκανε δεκτή στις 12.5.2014 και «ανέβηκε» στη Διαύγεια στις 16.5.2014. Πέρασαν δεκαέξι μήνες και οκτώ μέρες για να δείχσει η πολιτική γηγεσία του ΥΠΕΚΑ να αποδεχτεί μια τόσο σημαντική απόφαση. Αναγκάστηκε να τη δεχτεί, γιατί της ασκήσαμε αριθρητή πίεση και δεν είχε άλλα περιθώρια, δεδομένου ότι οι αποφάσεις του ΣΤΕ πρέπει να εφαρμόζονται υποχρεωτικά από τη δημόσια διοίκηση.

Η πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΚΑ περιορίστηκε απλά στην αποδοχή της απόφασης του ΣΤΕ, ενώ από τις πρώτες κιόλας μέρες μετά την αποδοχή έκανε τα πάντα για να μην εφαρμοστεί. Στις 16 Μάη, που η απόφαση Ταγαρά δημοσιεύτηκε στη Διαύγεια, έπρεπε να αποσταλεί στις Γενικές Διευθύνσεις Δασών των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων, για να την προωθήσουν στις Διευθύνσεις Δασών των νομών τους προκειμένου να την εφαρμόσουν. Διαπιστώσαμε, όμως, ότι μέχρι τις 28 Μάη η απόφαση Ταγαρά δεν είχε σταλεί στις Αποκεντρωμένες Διοικήσεις. Ο προϊστάμενος της Διεύθυνσης Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος δικαιολόγησε την καθυστέρηση ισχυρίζομενος ότι... παράπεσε στο κεντρικό πρωτόκολλο της Γενικής Διεύθυνσης Δασών. Καταλογίσαμε τότε σ' αυτόν και στον τημηματάρχη της Διεύθυνσης Δασικών Χαρτών υστεροβουλία, γιατί έκαναν τα πάντα για να μην εφαρμοστεί η απόφαση Ταγαρά

ταρχική» ενέργεια της Διοίκησης και εξέφρασαν τη συμπαράστασή τους στους εργαζόμενους και τους αγωνιζόμενους φοιτητές του Πανεπιστήμιου Αθηνών (Σύλλογος Διοικητικού Προσωπικού Παντείου, ΔΣ Συλλόγου Διοικητικού Προσωπικού ΤΕΙ Αθήνας). Ανακοίνωση συμπαράστασης εξέδωσε ακόμη και το SNTRS-CGT (εθνικό συνδικάτο των εργαζόμενων στη δημόσια έρευνα της Γαλλίας της CGT, της πατενταρισμένης σοσιαλδημοκρατικής δηλαδή συνδικαλιστικής συνομοσπονδίας).

Εκείνο που θα πονέσει, όμως, την κυβέρνηση, το υπουργείο Παιδείας και την κάθε βασιλικότερη του βασιλέως πανεπιστημιακή διοίκηση, θα είναι ένας πραγματικός ξεσηκωμός των φροιτητών, που θα σπάσει τη «σωπή των αμνών», για την υπεράσπιση του δημόσιου πανεπιστήμιου από τα χθόνια σχέδια της ιδιωτικοποίησής του, της λειτουργίας του ως καπιταλιστικού κάτεργου ΑΕ.

από τις Διευθύνσεις Δασών των νομών. Ο πρώτος για να μη γίνονται οι Πράξεις Χαρακτηρισμού σύμφωνα με την απόφαση 32 του ΣΤΕ, και ο δεύτερος, που ουσιαστικά είναι ο προϊστάμενος της Διεύθυνσης Δασικών Χαρτών, για να μην καταρτίζονται οι Δασικοί Χάρτες σύμφωνα με την απόφαση 32 του ΣΤΕ και για να μην εντάσσονται τα φρύγανα, που είναι δασικές εκτάσεις, στους δασικούς χάρτες και έτοι τα φρύγανα που βρίσκονται στις περιοχές όπου δεν ισχύει το τεκμήριο του δημοσίου να συνεχίσουν να αποτελούν βορά για τους μεγαλοκατασκευαστές που θέλουν να χτίσουν πολυτελείς βίλες και να βγάζουν τεράστια κέρδη. Οι φρυγανικές εκτάσεις αποτελούν σημαντικό κομμάτι στη δασοβιοκοινότητα και προσφέρουν σημαντική βοήθεια στα περιβάλλον, ιδιαίτερα στις περιοχές που αντιμετωπίζουν έντονη λειψυδρία.

Οι υπηρεσιακοί αυτοί παράγοντες δρούσαν υπό την άμεση καθοδήγηση του Ειδικού Γραμματέα Δασών, που στην υπηρεσιακή του καριέρα λειτούργησε ως άτομο ειδικών αποστολών, τις οποίες του ανέθεταν είτε γραπτική ηγεσία των υπουργείων Γεωργίας και Περιβάλλοντος είτε υψηλόβαθμοι υπηρεσιακοί παράγοντες. Ως δασάρχης στην Πάρνηθα είχε φράσει στο σημείο να εισηγηθεί στην αρμόδια Διεύθυνση Δασών την κατασκευή Σαρακατσάνικης Στάνης στον Πυρήνα της Πάρνηθας, γιατί αυτό απαιτούσε ο τότε υπουργός Περιβάλλοντος Γ. Σουφλιάς.

Η εκτίμησή μας ότι οι υπηρεσιακοί παράγοντες «έποιζαν καθυστέρηση» για να μην εφαρμοστεί ποτέ η απόφαση 32 του ΣΤΕ επιβεβαιώθηκε πρώτον από την απόφαση 2257 του Ε' Τμήματος του ΣΤΕ, που δημοσιοποιήθηκε στις 18 Ιούνη του 2014, και δεύτερον από το νόμο 4280/2014, που δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ στις 8 Αυγούστου.

**Η απόφαση
2257/18.6.2014 του Ε.
Τμήματος του ΣΤΕ**

Με το νόμο 3818/2010 καταργήθηκαν οι παράγραφοι του άρθρου 1ου δασοκτόνου νόμου 3208/2003, με τις οποίες εισαγόταν στο βασικό δασικό νόμο 998/1979 αριθμητικά δεδομένα, τόσο για το χαρακτηρισμό μιας εκτασης ως δασικής όσο και για τη λόχιση συγκόμιωση προκειμένου να αριθμητηριστεί ως δάσος ή ως δασική έκταση. Μέχρι το Δεκέμβρη του 2003, που δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ σα δασοκτόνος νόμος, τα αριθμητικά δεδομένα είχαν επιβληθεί με μια εγκύλιο του Μάρτη του 1980. Στην εγκύλιο αυτή είχε συμπεριληφθεί μια καθηπαγρέυουση γνωμοδότηση του Τεχνικού Συμβουλίου Δασών, με την οποία τα φρυγανώδη εδάφη αποχαρακτηρίστηκαν από δασικές εκτάσεις.

το 2010, ορμώ, ως γνωριζόμενης μέση πιπτροπή από υπηρεσιακούς παράσημους, η οποία συνέταξε εγκύλιο μεταβλητήν οποία τα φρυγανώδη εντάσσονται στις δασικές εκτάσεις. Αυτή η εγκύλιος ενόχλησε τόσο την τότε υπουργό Περιβάλλοντος Τ. Μπιραϊτή πιλή όσο και τον Ειδικό Γραμματέο της Διεύθυνσης Αστικών. Αυτοί απέρριψαν το σχέδιο της εγκυλίου και συγκρότησαν νέο πιπτροπή, η οποία εξέδωσε την εγκύλιο 20426/4545/23.11.2010, την οποία υπέγραψε ο τότε υφυπουργός Περιβάλλοντος Αθ. Μωραϊτής. Με την εγκύλιο αυτή εισάγονταν αριθμητικά δεδομένα, πρώτον ελάχιστου εμπλούτου προκειμένου μια έκταση να χαρακτηριστεί ως δάσος ή ως δασική, αλλά, δεύτερον της συγκόμωσης που παπαίται προκειμένου να χαρατηριστεί μια έκταση ως δάσος ή ως δασική. Ακόμη, συνεχίζοταν ο αποταρακτηρισμός των φρυγανικών εκτάσεων ως δασικών, προς όφελος όσο του μεγάλου κεφαλαίου που πενδύει στην κατασκευή πολυτελών διαζύγων όσο και των μεγαλοκαπιταλιστών που θέλουν να κατοικούν σε τέσσερις βίλες.

Εναντίον αυτής της απόφασης έκανε προσφυγή στο ΣΤΕ ο Δικηγορικός Σύλλογος Θεσσαλονίκης, ο οποίος παρέστη με το συνήγορο Δήμου Νικάδη πουλο. Η υπόθεση εκδικάστηκε δημόσια στο Ε' Τμήμα του ΣΤΕ στις 23.1.2013 και η απόφαση δημοσιεύτηκε στις 18.6.2014. Θυμίζουμε ότι η απόφαση 32 του ΣΤΕ δημοσιοποιήθηκε στις 8.1.2013. Η απόφαση αυτή ήταν και είναι ιστορική, γιατί για πρώτη φορά αποκαταστάθηκε ο επιπλέον στημονικός ορισμός του Δάσους, κάτιον που αποτελούσε πάργιο αίτημα των κινήματος των δασολόγων, διότι με την εφαρμογή του θα προστατευόταν ο δασικός πλούτος της χώρας. Καταργούνται τα αριθμητικά δεδομένα του ελάχιστου εμβαδού και της συγκόμισης για τον καθορισμό της έκτασης ως δασικής ή δάσους και χορακτηρίζονται, για μια ακόμη φορά, τα φρυγανώδη εδάφη ως δασικές έκτασεις.

Το πιο λογικό και το σύννομο θέμα ήταν το Ε' Τμήμα του ΣΤΕ να κάνει δεκτή την αίτηση του Δικηγορικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης, να καταργήσει την εγκύλιο Μωραΐτη και να επανορθώσει την απόφαση 32/2013 της Ολομελειας του ΣΤΕ. Και μάλιστα, να εκδώσει την απόφαση σύντομα. Αυτό το λέμε γιατί το ΣΤΕ χρειάστηκε 14 χρόνια από την έκδοση της απόφασης στης 27 του ΑΕΔ (Ανώτατο Ειδικό Δικαστήριο) για να επαναβεβαιώσει αυτή την απόφαση που ήταν υπέρ του επιστημονικού ορισμού του Δάσους. Μια απόφαση που πέρασε από πολλά κύματα δασοκτόνων νόμων. Με τη μη εφαρμογή της απόφασης 27 του ΑΕΔ αποχαρακτηρίστηκε σημαντικό τμήμα των δασών και των δοσικών εκτάσεων της χώρας μας. Το Ε' Τμήμα του ΣΤΕ, όμως, σε συμφωνία με τον πρόεδρο του ΣΤΕ και του υπουργού και αναπληρωτή υπουργού Περιβάλλοντος, κρατούσε στο συρτάρι την απόφαση αυτή, προκειμένου να τη χρησιμοποιήσει κάποιος στιγμή ως πολιορκητικό κρίο για την

αποφύλωση και κατάργηση της απόφασης 32/2013. Το Ε' Τμήμα του ΣΤΕ εξέδωσε την απόφασή του αυτή στις 18.6.2014, ένα μήνα πριν από την κατάθεση του στη Βουλή του πιο πρόσφατου δασοκτόνου νομοσχεδίου, που μετά την Φήμισή του αποτελεί το νόμο 4280/2014, η οποία έγινε στις 17.7.2014, γιατί ήθελε να χρησιμοποιηθεί μαζί μ' αυτό το νόμο ως πολιορκητικός κρίσις κατάργησης, εμμέσως πλην σαφώς, της απόφασης 32/2013.

Με την απόφαση 2257/2014 του Ε' Τμήματος απορρίπτεται ως απαράδεκτη η αίτηση ακύρωσης της απόφασης Μωραΐτη, ενώ καταργείται επί της ουσίας η απόφαση 32/2013, αφού επαναφέρονται τα αριθμητικά δεδομένα. Το ΣΤΕ θέλει να μας πείσει ότι μπορούν να συνυπάρξουν αυτές οι αποφάσεις, ενώ είναι συγκρουόμενες και αλληλοαποκλείσμενες.

Η τακτική της συνύπαρξης δύο συγκρουόμενων αποφάσεων επιλέχτηκε για δύο σοβαρούς λόγους:

Πρώτον, γιατί εάν με την απόφαση του Ε' Τμήματος απορριπτόταν ευθέως η 32/2013, η απόφαση θα έπρεπε να παραπεμφθεί στην Ολομέλεια του ΣΤΕ, γιατί η απόφαση 32/2013 είναι της Ολομέλειας και η πρακτική του ΣΤΕ στις περιπτώσεις που εξετάζονται ζητήματα όπως ο επιστημονικός ορισμός του Δάσους είναι οι αποφάσεις των Τμημάτων να παραπέμπονται στην Ολομέλεια.

Δεύτερον, για να δοθεί αυτή η απόφαση στην επιτροπή που συγκρότησε το Σεπτέμβριο ο Ειδικός Γραμματέας Διασών για να ετοιμάσει σχέδιο Προεδρικού Διατάγματος, με το οποίο εμπέσως πλην σακρώς θα επανεισαχθούν στο νόμο οριθμητικά δεδομένα και θα καταργηθεί η απόφαση 32/2013 του ΣτΕ (το ΠΔ προβλέπεται από το δασοκτόνο νόμο 4280/2014). Για την επιτροπή αυτή θα μιλήσουμε την επόμενη βρομάδα.

Γεράσιμος Λιόντος

Δίδακτρα στη Σιβιτανίδειο

Ας όφονται οι άπιστοι Θωμάδες! Εμείς, έχουμε πεισθεί πλέον ότι η Εκκλησία της Ελλάδος πένεται τούτους τους δύσκολους και-ρούς της κρίσης, αφού δεν μπορεί να στηρίξει ούτε καν αυτή τη δωρεάν λειτουργία της Σιβιτανίδειου Σχολής, στο ΔΣ της Διοίκησης της οποίας Πρόεδρος είναι ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκο-

να επιβάλει διδακτρά στους οποίους –σημειωτέον- προέρχονται κυρίως από φτωχά λαϊκά στρώματα, για «τα λειτουργικά έξοδα και μόνο και όχι για λόγους κερδοσκοπικούς», όπως διαδίδουν κάποιοι κακοήθεις, όπως π.χ. η ΕΛΜΕ Σιβιτανίδειου (η ανακοίνωση της ΕΛΜΕΣ αναφέρει ότι «η απαίτηση διδάκτρων εκτός από παράνομη είναι και κοινωνικά προκλητική καθώς δεν λαμβάνει υπόψη την βαθιά κοινωνική και ανθρωπιστική κρίση που όλοι βιώνουμε αλλά και ότι απευθύνεται σε παιδιά από φτωχά – λαϊκά

στρώματα». Η ΕΛΜΕΣ ζητάει την άμεση κατάργηση των διδάκτρων και τη διαφάνεια στη λειτουργία του ιδρύματος).

Η Διοίκηση της Σιβιτανίδειου το έκανε αυτό μετά πόνου ψυχής, πιστή στην λαϊκή ρήση «των φρονίμων τα παιδιά πριν πεινάσουν μαγειρεύουν» για «να μη χαθεί πολύτιμος χρόνος και αικυρωθεί στην ουσία η παροχή επαγγελματικής κατάρτισης σε μεγάλο αριθμό ενδιαφερομένων», ενώ έχει κάνει αίτημα στο υπουργείο Παιδείας για «δωρεάν επαγγελματική κατάρτιση».

λόγους να λέει το παραπάνω να «πτοίήμα». Λόγους, έχουν όμως, καθαρά ωφελιμιστικούς για το δικό τους και μόνο τομάρι και οι γραφειοκράτες συνδικαλιστές της Ενωσης Λειτουργών Τεχνικής Επαγγελματικής Εκπαίδευσης Σιβιτανίδειου Σχολής, που εξέδωσαν κατά πτυστή ανακοίνωση, υπερασπίζοντας την ενέργεια της Διοίκησης και γλείφοντάς την πατόκορφα.

Θαυμάστε σκεπτικό

«Το να κατηγορούμε τη Διοίκηση, η οποία φρόντισε μόλις πριν λίγους μήνες να μην απολυθούν 25 από εμάς, κατ' εξαίρεση από όλα νήσια θεούς». Στηρίζουμε το έργο της Διοίκησης για την αναβάθμιση του Ιδρύματος και είμαστε αφρωγοί για ό,τι θετικό».

ANTIKYΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκατέσσερα.
Ορδοί! Οχι πια στα τέσσερα.

Το ντουέτο χοντρο-Θόδωρος – ασχημο-Σοφία μεσουρανεί και αυτή τη σεζόν στο οικογενειακό κέντρο «τα μαχαιρώματα» (πρώην «παλουκάκι»). Εκπληκτικό –δίχως να εκπλήσσει κανένα– το νούμερο «Θα σας πάρουν τα σπίτια οι κομμουνιστές», όπου μέσα από μια σπαρταριστή διαδρομή το κοινό πειθείται έντρομο ότι ο ΣυΡΙΖΑ είναι κόκκινος [στο χρώμα κάποιας αντικειμενικά άχαρης –γελοίας για τους πιο ακραίους – γυναικείας μηλούζας που περιφέροταν στη βουλή] και θα πραγματώσει την παραπάνω προφητεία, αναλαμβάνοντας την εξουσία και παίρνοντας τα σπίτια από τις τράπεζες!

– Μην το πιστεύετε ωρέ αυτό το παιδαρέλι

λήσταρχος μεγαλύτερος είναι και απ' τον Νταβέλη.

Ανέλ, Ποτάμι ή Δημήτρη, τόσα για να διαλέξεις αρκεί στην ούγια η ψήφος σου να μη γράφει Αλέξης.

– Σωστά! Μπράβο σου Θόδωρε, φώναξε η Σοφία.

Την τρέμουν όλοι. Πιο τρανή είναι κι απ' τη μαφία.

Πιο κει ο τηλεπωλητής το ντουέτο κάνει τρίο

όμως δεν συνεχίζουμε. Το αστέριο είναι κρύο...

«Γράφω ποιήματα μέσα στα πλαίσια που ορίζουν οι υπεύθυνες υπηρεσίες / που δεν περιέχουν τη λέξη: Ελευθερία, τη λέξη: Δημοκρατία. / Δεν φωνασκούν: Κάτω οι τύραννοι ή: Θάνατος στους προδότες. / Που παρακάμπτουν επιμελώς τα λεγόμενα φλέγοντα γεγονότα. / Γράφω ποιήματα άνετα και αναπαυτικά για όλες τις λογοκρισίες. / Αποστρέφομαι τετριμένες εκφράσεις όπως: σαπίλα ή καθάρματα ή πουλήμενοι. / Εκλέγω σε πάσα περίπτωση την αρμοδιότερη λέξη / αυτή που λέμε "ποιητική": στιλπνή, παρδενική, ιδεατώς ωραία. / Γράφω ποιήματα που δεν στρέφονται κατά της καθεστηκίας τάξεως» (Μανόλης Αναγνωστάκης).

Η είδηση λέει ότι «ποσό περίπου 3,7 εκατομμύριων ευρώ μεταφέρθηκε την περασμένη Παρασκευή από το υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων στη Διεύθυνση Αγροτικής Οικονομίας και Κτηνιατρικής Αλεξανδρούπολης, καθώς και ποσό 63.222 ευρώ στη Διεύθυνση Ορεστιάδας, για την πληρωμή αποζημιώσεων των κτηνοτρόφων που έχασαν τα κοπάδια τους από την ευλογία». Ελα όμως που η αρχική δέσμευση του υπουργείου ήταν να διατεθούν 6,5 εκατομμύρια ευρώ για τις αποζημιώσεις, δηλαδή 2,76 εκατομμύρια ευρώ περισσότερα από αυτά που δόθηκαν.

«Τα μονοπώλια ενσταλάζουν στο άτομο από τα γεννοφάσια του την αντίληψη ότι εφ' όσον είσαι εσύ ο καλύτερος και ο πιο εργατικός, σε βολεύει να αγωνιστείς ατομικά ενάντια σε όλους τους άλλους, να εξουδετερώσεις όλους τους άλλους και να μετατραπείς εσύ σε εκμεταλλευτή» (Che Guevara).

Πάντα επίκαιρος ο τίτλος «ένα γυρουνί λιγότερο» που τραγούδησε ο Λουτσάνο Κηλαρηδόνι.

Μεγάλη πλάκα έχουν οι Τ.Σ. (Τοπικές Σφηκοφωλιές) και οι Π.Α. (Περιφερειακές Ανοργανωσίες) των δίχως ιδεολογικό στίγμα ακαμάτηδων της αριστεράς και της προσόδου. Μιλάμε για γνωστούς γυρολόγους βλαχο-μεταμοντέρων επαρχιακών καφέ-μπαρ, μάστορες των πομπώδων συζητήσεων, που προβάρουν κουστούμια και μοιράζονται εν κρυπτώ οφίκια. Εκείνους που δέλουν να κρυφούν μα η χαρά δεν τους αφήνει και γράφουν κείμενα εν ειδεί κωδωνοκρουστών, προσμένοντας εναγνώνια τις κάλπες. Θα γίνουμε πολύ πιο συγκεκριμένοι όταν θα έρθει ο καιρός...

«Οι κουλάκοι είναι οι πιο δημιώδεις, οι πιο ωμοί, οι πιο άγριοι εκμεταλλευτές. Οι αιματορουφήχτρες αυτές πλούτισαν από τη δυστυχία του λαού στον καιρό του πολέμου, μάζεψαν χρήμα χιλιάδες και εκατοντάδες χιλιάδες, ανεβάζοντας τις τιμές στα σιτηρά και τα άλλα προϊόντα. Οι αράχνες αυτές πάχυναν σε βάρος των ρημαγμένων από τον πόλεμο αγροτών, σε βάρος των πεινασμένων εργατών... πλουτίζοντας τόσο περισσότερο όσο περισσότερο πεινούσε ο εργάτης στις πόλεις και τα εργοστάσια... υποδουλώνουν και ξαναύποδουλώνουν τους φτωχούς αγρότες» (Vladimir Lenin).

Κοιτάζει κάποιος το επετειολόγιο από τις 18 μέχρι τις 26 Οκτωβρίου εστιάζοντας στα καθημερινά [πανευρωπαϊκά] γεγονότα του 1977 και αναφωτείται πόσοι αιώνες να πέρασαν από τότε και πόσος κατήφορος διανύθηκε...

Γνωρίζει κανένας ευσεβής και πιστός σύντροφος πότε γιορτάζει ο αη-Δίας, προστάτης της ομώνυμης ομάδας; Κατάντησε αρδία να ρωτάμε συνέχεια, ακόμη και για τον αη-Δία, αλλά κανείς δεν γεννήθηκε σοφός και παντογνώστης, ειμήν μόνον ο Βηγον. Αλήθεια, τι γίνεται αυτή η ψυχή; Χάδηκε παίρνοντας μαζί του τον οίστρο και τις αστέρευτες πηγές που μας έκαναν να γεμίζουμε σελίδες επί σελίδων.

«Ο αλλότριος χαρακτήρας της εργασίας εμφανίζεται σαφώς στο γεγονός ότι όταν δεν υπάρχει κανένας φυσικός ή άλλος καταναγκασμός, η εργασία αποφύγεται σαν την πανούκλα...» (Karl Marx).

Κοκκινοσκουφίτσα

Mια πολιτική και μια παραπολιτική πλευρά εμπρέριχε η αρμένικη βίζιτα του Τσίπρα στο Πεντάγωνο, όπου έγινε δεκτός από τον Αβραμόπουλο και σύμπασα τη στρατοκρατική ηγεσία, από την οποία ενημερώθηκε για περισσότερες από τρεις ώρες. Ας ξεκινήσουμε από την παραπολιτική πλευρά, η οποία είναι αυτή που συζητήθηκε περισσότερο. Φρόντισαν γ' αυτό το Τσίπρας και ο Σκουρλέτης. Ο πρώτος υπανικιτικά, ο δεύτερος «φόρα παρτίδα» φρόντισαν να διαχωρίσουν τον Αβραμόπουλο από τον Σαμαρά. Ο πρώτος, είπαν, συμπεριέρεται θεσμικά άφογα και ενημερώνει ακόμη και για απόρρητα ζητήματα την αξιωματική αντιπολίτευση, ενώ ο δεύτερος συμπεριφέρεται αντιθετικά.

Δε νομίζουμε ότι ο Σαμαράς δεν ξέρει πως δεν μπορείς να εμπιστεύεσαι τον Αβραμόπουλο. Αυτό δεν σημαίνει και ότι δεν «τα πήρε στο κρανίο», βλέποντας τον άνθρωπο στον οποίο χάρισε το επιπροπάτο να τον μαχαιρώνει πισώπλατα, οργανώνοντας μια γεμάτη αντι-σαμαρικούς συμβολισμούς υποδοχή του Τσίπρα στο

πεντάγωνο. Ο Αβραμόπουλος, από την άλλη, αισθάνεται ότι δε χρωστάει τίποτα στον Σαμαρά, τον οποίο θεωρεί εξίσου μπαμπέση με τον εαυτό του. Το 2009 κάρφωσε πισώπλατα τη Ντόρα (κι ας οφελεί στους Μητσοτάκηδες την πολιτική του ανελίξη, διότι αυτοί τον πήραν και από δευτεροκλασάτο διπλωμάτη τον έκαναν πρωτοκλασάτο πολιτικό), συντάχθηκε με τον Σαμαρά και τον Βοΐθησε να γίνει αρχηγός της ΝΔ. Και πώς τον αντέμειψε ο Σαμαράς; Με μια θέση αντιπροσώπου άνευ χαρτοφυλακίου στη ΝΔ (παρέα με τον Ξεχασμένο Στ. Δήμα) και στη συνέχεια με το υπουργείο Αμυνας, ενώ αυτός ήθελε να χριστεί και αντιπρόσεδρος της κυβέρνησης, μαζί με τον Βενιζέλο. Οσο για το επιπροπάτο, αυτό θεωρεί ότι ο οφελεί στον Γιούνκερ, ο οποίος απειπήσει στον Σαμαρά να του στείλει αυτόν και όχι την Ντόρα.

Κι επειδή Αβραμόπουλος είναι αυτός και έχει μάθει ν' ανεβαίνει σαν τον σαλίγκαρο, κάνοντας συμμαχίες και εγκαταλείποντάς τες, όταν βρει κάπι καλύτερο, είχε κάθε λόγο να οργανώσει τη φιέστα Τσίπρα στο

πεντάγωνο. Πρώτον, γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ δεν έβαλε κανένα βέτο στον ορισμό του ως επιτρόπου, παρά τους λεονταρισμούς του Τσίπρα που «απειλούσε» τον Σαμαρά «να μην διανοηθεί» να ορίσει επιτρόπο χωρίς να διαβουλευτεί με τον ΣΥΡΙΖΑ. Και δεύτερον, επειδή κατά πάσα πιθανότητα θα περάσει ένα μεγάλο μέρος της θητείας του στην Κομισιόν με κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ και ενδεχομένως να είναι αυτή η κυβέρνηση που θα μπορεί να διεκδικήσει «κάπι καλύτερο» από το επιπροπάτο Μετανάστευσης. Το δικό του μέλλον φροντίζει και όχι το παρόν του «τελειωμένου» Σαμαρά.

Η πολιτική ειδοηση έχει να κάνει με τις δηλώσεις Τσίπρα μετά το τέλος της αρμένικης βίζας. Με φόντο τις σημαίες των Οπλων, ο Τσίπρας έκανε γαργάρα όχι τα περί «διάλυσης του ΝΑΤΟ» (αυτά μόνο ο Δρίτος τα θυμάται, όταν τον προβοκάρει ο Μπουμπούκος),

αλλά τα πιο ήπια, όπως τη μη συμμετοχή της Ελλάδας στις ανά τον κόσμο ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις και τη μη συμμετοχή του στρατού σε επιχειρήσεις καταστολής λαϊκών κινητοποιήσεων, που απασχολούσαν άλλοτε τις δημόσιες ποποθετήσεις του ΣΥΡΙΖΑ και τις παρεμβάσεις του στη Βουλή. Στο Πεντάγωνο ο Τσίπρας εξήρε τη «γεωπολιτική δυναμική της χώρας αλλά και την αποτρεπτική της ικανότητα», εξήρε το «αξιόμαχο» του στρατού και ζήτησε να αποκατασταθούν οι αδικίες, όπως έχει αναγνωριστεί και με δικαιστική απόφαση. Οπως σημείωσε και αρθρογράφος των «Νέων», «δεν μιλούσε ο πρόεδρος ενός κόμματος που έχει ως διακηρυγμένη προγραμματική αρχή τη διάλυση του ΝΑΤΟ. Μιλούσε ο επιδίοχος πρωθυπουργός». Ξέρετε, σαν τις βάσεις που θα έφευγαν, αλλά έμειναν.

Η ατάκα Τσίπρα που ήταν «όλα τα λεφ

«Εφυγε» ένας σεμνός αγωνιστής

Ηειδηση του θανάτου του Βασιλη Ράπελα, στα 66 χρόνια του, μας άφησε εμβρόνητους. Την προηγούμενη Παρασκευή ήταν μαζί μας, στην προβολή του «Ομάρ». Παρακολούθησε την ταινία, έμεινε λίγη ώρα στη συζήτηση και έφυγε για να προλάβει το λεωφορείο για το Γαλάται, γιατί δεν είχε κουράγιο να γιρίσει με τα πόδια, όπως συχνά έκανε φεύγοντας από την «Κόντρα». Εφτασε στο σπίτι του και ελάχιστη ώρα αργότερα άφησε την τελευταία του πνοή. Η ταλαιπωρημένη καρδιά του δεν άντεξε. Κανένας μας δεν μπορούσε να πιστέψει ότι εκείνος ο αποχαιρετισμός μετά την ταινία ήταν ο τελευταίος.

Από τη συντρόφισσα Μ.Β. πήραμε ένα μικρό σημείωμα και το αναδημοσιεύουμε ως φόρο τιμής σ' έναν σεμνό προλέταριο αγωνιστή, σ' έναν καλό φίλο και σύντροφο.

«Όταν ο Βασιλης ο Ράπελας άφησε το ορφανοτροφείο στους Φιλιάτες και ήρθε στην Αθήνα, το 1962, δεκατεσσάρων ετών, για να μπει στο μεροκάματο, κατέβηκε στην αγορά και χάζευε έκθαμψος τα ζαχαρωτά στην οδό Αθηνάς. Ζήτησε ν' αγοράσει μερικά απ' αυτά που του φάνηκαν φτηνότερα. Ήταν στρογγυλές ναφθαλίνες, μα εκείνος νόμιζε πως ήταν καραμελές..»

Η φτώχεια εκείνης της εποχής δεν εγκατελειψε ποτέ τον Βασιλη. Μια ζωή αναλώθηκε στη σκληρή μάχη να επιβιώσει ο ίδιος και η οικογένειά του. Μια ζωή που πέρασε σχάρα και μονότονα με καθημερινή διασκέδαση έναν καφέ στην αυλή του σπιτιού του. Μια σκληρή ζωή που τον οδήγησε στην ταξική αυτοσυνείδηση. Δεν έλειψε από τους αγώνες της τάξης του. Παρών στα συνδικάτα, στις απεργίες, στις διαδηλώσεις, στις πολιτικές συγκεντρώσεις, χωρίς να κρύβει την πάστη του στον κομμουνισμό. Του περίσσευε η φτώχεια αλλά και η αξιοπρέπεια, η ταπεινότητα αλλά και η υπερηφάνεια, οι δυσκολίες αλλά και το γέλιο. Το ταξικό ένοτικό ήταν το κύριο χαρακτηριστικό του.

Τον περασμένο χειμώνα, πήγε μια μέρα στο καφενείο που σύχναζε. Εδωσε το μοναδικό δίευρο που είχε σ' ένα γνωστό του που δεν είχε να πάρει ψωμί. Ο ίδιος πήγε κατόπιν στο κοινωνικό παντοπωλείο του συνδικάτου οικοδόμων και πήρε ένα ψωμί τζάμπα για να το πάει στο σπίτι του...

Αυτόν τον σεμνό αγωνιστή είναι τιμή μου που τον γνώρισα και ήμουν φίλη του για τριάντα χρόνια. Στη μνήμη του προσφέρω στην εφημερίδα του, την «Κόντρα», 100 ευρώ».

Εκδόθηκε η Εγκριση Δόμησης για την κατασκευή εργοστασίου στις Σκουριές

Νωρίτερα του αναμενόμενου εκδόθηκε η Εγκριση Δόμησης για την κατασκευή εργοστασίου στις Σκουριές από την εταιρία «Ελληνικός Χρυσός» ΑΕ των Μπόμπολα και σία. Η Εγκριση Δόμησης παραδόθηκε από τη Διεύθυνση Μεταλλευτικών και Βιομηχανικών Ορυκτών (ΔΜΒΟ) στις 8 Οκτώβρη.

Σε άρθρο μας με τίτλο «Νόμος 4280/2014: Θέσπισαν την απόλυτη ασυδοσία των χρυσοθήρων και των άλλων καταστροφέων του περιβάλλοντος», που δημοσιεύτηκε σε προηγούμενο φύλλο της «Κ» καταλήγαμε: «Ολες αυτές οι αποφάσεις, στις οποίες είχαμε αναφερθεί αναλυτικά παλαιότερα, ήταν προσήγγελοι της τελευταίας απόφασης με την οποία η ΔΜΒΟ ανέλαβε να εκδίδει την Εγκριση Δόμησης. Αυτή η απόφαση δεν πρέπει να περάσει. Χρέος του κινήματος που αναπτύχθηκε στην Χαλκιδική είναι να την αντιπαλέψει με όλα τα μέσα. Επειδή στις αρχές της εβδομάδας η ΔΜΒΟ θα εκδώσει την Εγκριση Δόμησης και θ' αρχίσει να τρέχει η προθεσμία των 60 ημερών για προσφυγή στο ΣΤΕ, το κίνημα πρέπει να στριμώξει την νέα διοίκηση του Δήμου Αριστοτέλη να σταθεί στο ύψος των

περιστάσεων και εκτός των άλλων να κάνει μαζί με το λαό της Χαλκιδικής προσφυγή στο ΣΤΕ. Η Εγκριση Δόμησης θα εκδίδοταν την εβδομάδα 13-17 Οκτώβρη, διότι ο προϊστάμενος της ΔΜΒΟ μας είχε απαντήσει στις 6 Οκτώβρη, ότι «εντάσ της τρέχουσας εβδομάδας ολοκληρώνεται ο έλεγχος και η θεώρηση των τοπογραφικών σχεδιαγραμμάτων». Περιμέναμε, δηλαδή, ότι μέχρι την Παρασκευή 10 Οκτώβρη θα έχει ολοκληρωθεί ο έλεγχος των τοπογραφικών σχεδιαγραμμάτων και θ' ακολουθούσαν οι επόμενοι έλεγχοι.

Τελικά, η Εγκριση Δόμησης δόθηκε πολύ νωρίτερα και αυτό το πληροφορηθήκαμε, όταν επικοινωνήσαμε με τον αρμόδιο υπηρεσιακό παράγοντα. Υποβάλλαμε αμέσως αίτηση και ζητήσαμε από τη ΔΜΒΟ να μας δώσει αντίγραφο της Εγκρισης Δόμησης, το οποίο εκτιμούμε ότι σύντομα θα πάρουμε.

Το ίδιο πρέπει να κάνουν ο Δήμος Αριστοτέλη και οι αγωνιζόμενοι κάτοικοι της ΒΑ Χαλκιδικής, με στόχο –εκτός των άλλων– να προχωρήσουν άμεσα σε προσφυγή στο ΣΤΕ.

Κουτόχορτο

πολεοδομία και να τους ζητήσει. Εμείς που ξέρουμε περισσότερα, θυμίζουμε ότι δεν χρειάζονται να πάνε στην Πολεοδομία Νέας Ιωνίας για να πάρουν όρους δόμησης, γιατί στο συγκεκριμένο οικοδομικό τετράγωνο ο δρός δόμησης έχουν καθοριστεί (αντισυνταγματικά μεν, αλλά έχουν καθοριστεί) με το νόμο 4277/2014 (άρθρο 42, παρ. 4). Άλλωστε, αρμόδια για το γήπεδο-εμπορική επιχείρηση του Μελισσανίδη δεν είναι η Πολεοδομία Νέας Ιωνίας ολλά η ΔΟΚΚ του ΥΠΕΚΑ, η οποία γνωρίζει φυσικά τους όρους δόμησης, διότι γνωρίζει το νόμο που τους προβλέπει (είναι ο ίδιος που καθιστά και τη ΔΟΚΚ αρμόδια για την έκδοση Εγκρισης και Αδειας Δόμησης).

Τη Δευτέρα, νέοι πανηγυρισμοί: πήραμε άδεια από την αρχαιολογική υπηρεσία να σκάψουμε! Κι όλο κουτόχορτο, δηλαδή. Η αρχαιολογική υπηρεσία δεν σου δίνει καμιά άδεια να σκάψεις. Σου δίνει άδεια να χτίσεις και σου ζητάει είτε να κάνεις δοκιμαστικές τομές (με δικές σου δοπάνες και παρουσία αρχαιολόγου) είτε να πα-

ρευίσκεται αρχαιολόγος όταν σκάψεις τα θεμέλια. Με μια ματιά στο Ιντερνετ, μπορείς να δεις πάνω στα δικαιολογητικά που ζητά η αρχαιολογική υπηρεσία δεν υπάρχει συμβόλαιο. Αρκεί μια αίτηση και μερικά σχέδια για να σου δώσεις την έγκριση, η οποία βέβαια δεν έχει καμιά σχέση με την οικοδομική άδεια. Και δεν σκέφτονται οι θρασύτατοι μεταφορείς του κουτόχορτου, ότι υπάρχουν και έξυπνοι ανάμεσα στους σπαδούς της ΑΕΚ, οι οποίοι μπορεί να αναρωθούν: υψόμετρα από το Δήμο δεν υπήρχαν, άδεια από την αρχαιολογία δεν υπήρχε, τι σκατά «πλήρης φάκελος» ήταν αυτός που κατατέθηκε στη ΔΟΚΚ;

Το αποκορύφωμα ήταν την Τετάρτη, όταν στήθηκαν νέα πανηγυρία διότι... «φωτίστηκε η Αγιασοφία». Και τι δημοσίευσαν; Μια τυπική υπηρεσιακή απάντηση του ΔΕΔΔΗΕ, που αναφέρει ότι το μελλοντικό γήπεδο μπορεί να ιλεκτροδοτηθεί από το δίκτυο μέσης τάσης, «εφόσον προγηγμούν οι απαραίτητες ενισχύσεις-επεκτάσεις του». Για δε τις διαδικασί-

ΜΕΤΑ ΤΗ ΝΙΚΗ ΤΗΣ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΑΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ

ΕΚΔΗΛΩΣΗ – ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΠΑ ΤΗΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ Με τον Χάλεντ Μπαρακάτ (Khaled Barakat) εκπρόσωπο του Λαϊκού Μετώπου για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης Παρασκευή 31 Οκτωβρίου 2014, στις 20.00 στο Πολυτεχνείο, κτίριο Γκίνη

Οχάλεντ Μπαρακάτ, στέλεχος του Λαϊκού Μετώπου για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης (PFLP) έρχεται στην Αθήνα καλεσμένος της Δικτύωσης Αλληλεγγύης στην Παλαιστινιακή Αντίσταση, για να μιλήσει για την νέα κατάσταση μετά τη νίκη της Παλαιστινιακής Αντίστασης ενάντια στο σιωνιστικό κράτος του Ισραήλ.

Περίπου δύο μήνες μετά το τέλος της τελευταίας δολοφονικής επίθεσης των Ισραηλινών στη Γάζα, συζητάμε για την κατάσταση στην Παλαιστίνη. Για τα νέα δεδομένα που δημιουργεί η περίφανη νίκη της αντίστασης του παλαιστινιακού λαού, η οποία επικυρώθηκε με τη ντροπιαστική για το Ισραήλ συμφωνία εκεχειρίας που υπογράφτηκε στο Κάιρο, αλλά και για τα νέα καθήκοντα στο μέτωπο της αλληλεγγύης προς τον αδούλωτο παλαιστινιακό λαό. Οι 51 ημέρες πολεμικών επιθέσεων ήταν ένα ακόμη επεισόδιο στην πολύχρονη συστηματική γενοκτονία του παλαιστινιακού λαού. Αφρούν πάσια τους περισσότερους από 2.300 νεκρούς, εκ των οποίων 600 παιδιά, περισσότερους από 11.000 τραυματίες, 540.000 εκτοπισμένους μέσα στη Λωρίδα της Γάζας και σχεδόν 100.000 χωρίς σπίτι, καθώς και τεράστιες καταστροφές σε κτίρια και υπόδομες.

Δικτύωση Αλληλεγγύης στην Παλαιστινιακή Αντίσταση www.palestineresist.gr

από εμάς), να προσκομίσουν τα έγγραφα που πιστοποιούν ότι δικαιούνται να ζητήσουν άδεια. Ούτε την απαιτούμενη γνωμή της ΔΕΗ για την απαντήσει αν χρειάζεται ή όχι υποσταθμός, ώστε να μπορούν να υποβάλουν αίτηση για να πάρουν άδεια. Ούτε την απαιτούμενη γνωμ

**Η ποδοσφαιρική
κουλτούρα πεθαίνει
στη Λειψία, στην
Ουνιόν είναι
ζωντανή**

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

πεδο θα γεμίζει (αφού ο ες, ως αρησιακούς το πολυεθνική στην αθηναϊκή και τα καταμεία της δαδενέχει δούς που βλήματα σχεδία τη μα καλύ

ρο μέσα από χορηγίες και «επενδύσεις» σε ομάδες. Πριν από τρεις βδομάδες, (την ειδηση την αλιεύσαμε καθυστερημένα από το διαδίκτυο και πιο συγκεκριμένα από το <http://www.sombrero.gr/2014/09/union-against-red-bull/>) η Ουνιόν υποδέχτηκε την Ρεντ Μπουλ Λαϊττόπογκ (ομάδα από τη Λειψία της Ανατολικής Γερμανίας) και σε συνεννόηση με τη διοίκηση της ομάδας οι οπαδοί της Ουνιόν αποφάσισαν να προχωρήσουν σε μια πρωτότυπη εκδήλωση διαμαρτυρίας. Στην είσοδο του γηπέδου μοιράστηκαν μαύρα πόντσο και ένα φυλλάδιο (ο τίτλος του είναι ο τίτλος της στήλης) που εξηγούσε αναλυτικά τους λόγους της διαμαρτυρίας. Μετά το σφύριγμα της ένοικης του αγώνα, 20.000

εναρξης του αγώνα, 20.000 οπαδοί ντυμένοι στα μαύρα παρέμειναν για 15 λεπτά σιωπήλοι και στο τέλος του δεκαπεντάλεπτου σήκωσαν σχετικό πτωνό.

Η ομάδα της Λειψίας έχει αγοραστεί από την πολυεθνική που πρωθεί το αναψυκτικό Ρεντ Μπουλ, η οποία, σύμφωνα με τους στόχους που έχει θέσει, έχει σκοπό να την ανεβάσει στη μεγάλη κατηγορία του γερμανικού ποδοσφαίρου και να κοντράρει τη Μπάγερν Μονάχου. Πολλοί υποστηρίζουν ότι η συγκεκριμένη αγορά έγινε μετά από παρότρυνση της γερμανικής κυβέρνησης, με αφορμή το Μουντιάλ που έγινε το 2006 στη Γερμανία, και έχει ως στόχο να διερευνθεί η δυνατότητα απούνδεσης της ομάδας από τις «ρίζες» της και τους οπαδούς της, για να λειτουργήσει σαν μια καπιταλιστική επιχείρηση που βγάζει κέρδη επενδύοντας στο ποδόσφαιρο. Το project είναι πολύ απλό στη σύλληψή του: Χτίζουμε έναν νέοτερο ποδοσφαιρικό σταδίο στην πόλη της Λειψίας, με την ομάδα να φέρει την ίδια την ονομασία.

του. Χτίζουμε ενα γηπέδο σε μια πόλη που έχει μια σχετική ποδοσφαιρική παράδοση, βρίσκουμε μια πολυεθνική εταιρία με δυνατό όνομα που θα επενδύσει στην ομάδα, η εταιρία και οι «επενδύσεις» που θα κάνει σε παίχτες θα προσελκύσουν τον κόσμο της πόλης, το γή-

πεδο θο

γειτζεί (αφού οι αγωνιστικές επιτυχίες, ως αποτέλεσμα του επιχειρησιακού σχεδίου, θα προσελκύουν τον κόσμο), το όνομα της πολυεθνικής θα φιγουράρει στην αθλητική επικαιρότητα και τα κέρδη θα εισέρεουν στα ταμεία της. Αν μάλιστα η ομάδα δεν έχει οργανωμένους οπαδούς που θα δημιουργούν προβλήματα στα επιχειρηματικά σχέδια της πολυεθνικής, ακόμα καλύτερα.

διαμαρτυρία τους κατάφεραν να γίνουν περισσότερο γνωστοί, χωρίς κάποιες δυναμικές ακτιβιστικές ενέργειες αλλά για ένα θέμα μα που σχετίζεται με τα «θεμέλια» του ποδοσφατικού συστήματος που θα οι καπιταλιστές να επιβρεφούντας το ποδόσφαιρο από το πλαίσιο άθλητης ενά προϊόν μάρκετινγκ προωθούντας από σκοπό

ρο μέσα από χορηγίες και «επενδύσεις» σε ομάδες. Πριν από τρεις βδομάδες, (την ειδηση την αλιεύσαμε καθυστερημένα από το διαδίκτυο και πιο συγκεκριμένα από το <http://www.sombrero.gr/2014/09/union-against-red-bull/>) η Ουνιόν υποδέχτηκε την Ρεντ Μπουλ Λαϊττόπογκ (ομάδα από τη Λειψία της Ανατολικής Γερμανίας) και σε συνεννόηση με τη διοίκηση της ομάδας οι οπαδοί της Ουνιόν αποφάσισαν να προχωρήσουν σε μια πρωτότυπη εκδήλωση διαμαρτυρίας. Στην είσοδο του γηπέδου μοιράστηκαν μαύρα πόντσο και ένα φυλλάδιο (ο τίτλος του είναι ο τίτλος της στήλης) που εξηγούσε αναλυτικά τους λόγους της διαμαρτυρίας. Μετά το σφύριγμα της ένοικης του αγώνα, 20.000

Από τη δράση των οπαδών της Ουνιόν αλλά και των άλλων ομάδων που τους ακολούθησαν έχουν αρχίσει να υπάρχουν συγκρότησης και στην Α.

χουν αντιρρασεις και στη Λεψυία. Εχει δημιουργηθει ένας όμιλος οπαδών, οι Ραζενμπτάλ στεν, που θέλουν να μείνει ομάδα μακριά από τα σχέδια της Ρεντ Μπουλ και προσπαθούν «να κρατήσουν μόνο τα καλά του συλλόγου και να πονεί όχι στους χορηγούς». Αν ξέρτητα από το αν θα το καταφέρουν ή όχι, αφού η προσπάθειά τους είναι πολύ δισκολη, είναι αισιόδοξο να υπάρχουν φωνές που λένε ότι στη μετατροπή του ποδοσφαίρου από λαϊκό άθλημα σε επιχειρηματική μπίζνα. Τα τόχρονα, όμως, είναι δύσκολη και η προσπάθεια των καποταλιστών να μετατρέψουν την ομάδες σε επιχειρήσεις που θέλουν «παράγουν» κέρδη. Στη συνθήκες της οικονομικής κρίσης που μαστίζει την Ευρώπη προσπάθειες σαν αυτή των οπαδών της Ουνιόν έχουν πάλι μεγάλη σημασία, γιατί δεν είναι μόνο ακτιβιστικές για να αντιμετωπιστεί ένα συγκεκριμένο γεγονός, αλλά ταυτόχρονα ανοίγουν τη συζήτηση για το ειδος του ποδοσφαίρου και γενικότερα του αθλητισμού που θελουμε όσοι δηλώνουμε.

ότι βρισκόμαστε εκτός των τεχνών.

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.g

ΥΓ. Ενα αντίστοιχο με αυτή της Ρεντ Μπουλ σχέδιο (τη ρουμένων των αναλογιών) είχε προσπαθήσει να πρωθήσει σει στην Ελλάδα, ο νυν πρόεδρος του Ατρόμητου και τότε πρόεδρος της Χαλκηδόνας Γιώργος Σπανός, χωρίς επιτυχία. Αρχικά προσπάθησε να δημιουργήσει τη μεγάλη Χαλκηδόνα, ειδεύ όμως ότι το εγχείριμά του δεν είχε την απαίτου μενη λοιπή απήχηση και προσπάθησε να εκμεταλλευτεί το brand name του Εθνικού. Οπωρό ήταν λογικό, απέτυχε, αφού ούτε η εταιρία που διέθετε, ΕΤΕΚΑ, ούτε και ο αριθμός των οπαδών του Εθνικού μπορούσαν να δημιουργήσουν «σημαντικό γεγονός» στο ελληνικό ποδόσφαιρο. Τελικά, εγκατέλειψε τα μεγαλεπίβολα σχέδια του και κατέληξε στον Ατρόμητο που του δινεί τη δυνατότητα να χρησιμοποιεί το ποδόσφαιρο για να πρωθεί τα υπόλοιπα επιχειρηματικά του σχέδια.

LIVESTR

■ ΝΤΕΙΒΙΝΤ ΝΤΟΜΠΚΙΝ Ο δικαστής

Αυτήν την εβδομάδα (την πολύ φτωχή σε νέες κυκλοφορίες) πρωταγωνιστεί η ταινία του αμερικανού χολιγουντιανού σκηνοθέτη Ντόμπικιν. Ο πετυχημένος δικηγόρος Χανκ Πάλμερ επιστρέφει στην Ιντιάνα (όπου γεννήθηκε και μεγάλωσε) έπειτα από το θάνατο της μητέρας του και καλείται να αντιμετωπίσει το παρελθόν του. Τελικά, όταν θα αναλάβει και την υπεράσπιση του δικαστή πατέρα του, θα δυσκολευτεί αρκετά καθώς θα πρέπει να αντιμετωπίσει το (συνήθως αναμενόμενο) δύσκολο παρελθόν του. Πρόκειται για ένα δικαστικό δράμα, με πρωταγωνιστές πατέρα και γιο και φυσικά τη μεταξύ τους σχέση. Με

φιλοδοξία, μάλιστα, τη γενικότερη ενασχόληση με τις προσωπικές αναμνήσεις, τις σχέσεις γονέων και πτωγών, τη λύτρωση μέσα από την αλληλοσυγχώρεση και διάφορα άλλα τέτοια. Παράλληλα, βέβαια, αν και με μεγάλη δυσκολία, παρατηρούμε τις συνήθειες και τα ήθη της συντηρητικής αγροτικής και παραδοσιακής Αμερικής.

Στην προγματικότητα, έχουμε μια κλασική χολιγουντιανή ταινία, για την οποία γίνεται λόγος μόνο και μόνο εξαιτίας των δύο πρωταγωνιστών της. Τους ρόλους πατέρα και γιου υποδύονται αντίστοιχα ο Ρόμπερτ Ντιβάλ και ο Ρόμπερτ Ντάουνι Τζούνιορ. Οι θησποιοί αυτοί με τις χαρισματικές ερμηνείες τους δίνουν άλλον αέρα στην ταινία, ενώ αν δεν έπαιζαν αυτοί, η ταινία μάλλον δε θα συζητιόταν καθόλου.

ΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΔΡΑΜΑΣ ΣΤΟ ΤΡΙΑΝΟΝ

Πιστό στο ραντεβού του με το αθηναϊκό κοινό, το 37ο Φεστιβάλ και το 20ό Διεθνές Φεστιβάλ Ταινιών Μικρού Μήκους της Δράμας φιλοξενείται στον κινηματογράφο «Τριανόν» από την Πέμπτη 23 έως και την Τετάρτη 29 Οκτώβρη. Την εβδομάδα αυτή, λοιπόν, θα έχουμε την ευκαιρία να δούμε τις βραβευμένες ταινίες του φετινού Ελληνικού και Διεθνούς Φεστιβάλ Δράμας, το σύνολο των ελληνικών ταινιών που διαγωνίστηκαν φέτος και μαζί ένα μοναδικό αφιέρωμα στις πολωνικές ταινίες μικρού μήκους (το οποίο θα περιλαμβάνει δεκαοιχτώ παλαιότερες και σύγχρονες ταινίες).

Στο φετινό Φεστιβάλ από την πλευρά των ελλήνων δημιουργών φάρνηκε ότι αυτό που απασχόλησε περισσότερο σα θέμα είναι η οικονομική κρίση και η σύγχρονη κοινωνική πραγματικότητα με πρωταγωνιστές την ανεργία, τη φτώχεια, τους αστέγους, την έξαρση του εθνικισμού και το ρατσισμό. Να σημειώσουμε ότι η Αθήνα είναι ο πρώτος σταθμός μιας μεγάλης πορείας σε δεκάδες πόλεις της Ελλάδας και του εξωτερικού, που το Φεστιβάλ θα πραγματοποιήσει από τον Οκτώβριο του 2014 έως τον Σεπτέμβριο του 2015.

Ελένη Π.

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Αρχθρος καιρός

**Μια ψείρα στο κεφάλι μου, και όλες δυο στ' αφτιά μου / σφάξε με για ν' αγιάσω, αφέντη μου κι αγά μου.
Ανακοινωθέν ανεξαρτήτων παραπηρητών: «Τα τελευταία 24ωρα στις πολεμικές ασκήσεις του Ισραήλ έλαβε μέρος και η Κύπρος»**

Μπορώ βέβαια να κάνω πολλά. / Οι ικανότητές μου / οι πεπιοθήσεις μου / ο απέναντι κύριος / δώστε μου δώστε μου ένα γραφείο κι ένα τηλέφωνο. / Ο Ιουδαίος πώς έγινε / ο πρόεδρος πώς έγινε / ο Ντυπόν / ο Φορτ / ο Παπαστράτος / δώστε μου δώστε μου ένα γραφείο κι ένα τηλέφωνο. / Θα δεις. / Στα λιμάνια καρδιάς ξεφορτώνουν επ' ονόματί μου / μέντες και τοπαρόχαρτο / η μια θέση φέρνει θέση ανώτερη / σας παιρατάσσουν τις περγαμηνές / πρώτος σχεδόν στην τάξη μου, αν δεν γλιστρούσα στο γυμναστήριο / θα 'παιρνα το πρωτάθλημα / όλοι θαυμάζουν τις ιστορίες μου / τις συλλογές γραμματοσήμων / συμφώνησαν συμφώνησαν «θα γίνεις πια μεγάλος» / δώστε μου ένα γραφείο κι ένα τηλέφωνο. / Μετά οι βιομηχανίες θα γίνουνε πολιτείες / χρώματα βυστινά σε φωτεινές επιγραφές / θ' ανάβουν και θα σβήνουν τ' όνομά μου / θ' ανακηρύσσομαι ήρωας / ο πρόεδρος θα παίρνει τη γνώμη μου / θα 'μαι παράδειγμα καλής καριέρας / εσένα τ' δόλο με επαινείς θα σ' έχω γραμματέα / εκπιμώ τη γνώμη σου / θα λύσουμε όλα τα προβλήματα των υπηκόων μας / εμείς / για όλους. (Μιχ. Κατσαρός: «Εμείς για όλους» - δημοσιευμένο στην εφημερίδα «Δημοκρατικός Τύπος»)

◆ PASOK υπήρξε στο Κουρδιστάν: Parti Socialiste du Kurdistan. Ιδρύθηκε το 1976 μετά τις διαιρέσεις που ακολούθησαν την ήττα του Μπαρζανί το 1975. ◆ «Μισθό ειλωτείας» χαρακτήρισε τα 586 ευρώ στο δημόσιο ο... προλεταρίος Αλέξης Μητρόπουλος (ναι, ναι, αυτός που χρησιμοποίησε νόμο του Αλογοσκύρφη για να «επαναπατρίσει» τα αδελφώτα του και στην Βουλή κλαψάτων ως... μαρθαβούρτσης). (Τι αιδώς και μαλακίες...) Θυμίζει –ο... αυτοδημιούργητος– τον Mick Jagger που τραγουδάει «God gave me everything I have».

◆ Στο βιβλιαράκι «Παντός καιρού» ο Περισσός ασκεί κριτική «συμμετοχής σε αστική κυβέρνηση» αλλά... στο επαναστατικό ΚΚΕ το 1944. ΚΑΙ στα ΚΚ Γαλλίας και Ιταλίας «από τη λήξη του Β' Παγκόσμιου Πολέμου μέχρι τις μέρες μας» (σσ. 92-93). Ομως για το «επίμαχο» '88-'89 κουβέντα (έκδοση της ιδεολογικής επιτροπής της ΚΕ του Περισσού – Απρίλης 2014). Ενα καθρέφτη δεν έχουν να κοιτάχτουν οι άνθρωποι;

◆ Και τώρα τι θα κάνουν χωρίς τον Sl. Zizek τους; (Μερικοί μάλιστα τον είχαν ανακηρύξει και σε Μαρξιστή, τρομάρα τους).

◆ Δεν ακούγονται και πολύ τολμηροί – μέσα από τα ημερολόγια τους – οι δύο σωνιστές στρατιώτες – ο ένας εξ αυτών, ο λοχίας Yaniv Tuvitz, της ταξιαρχίας Givati (ynetnews.com/articles/0.7340.14580851.00.html). Περίπτωτο μπορεί να τους είχαν «τάξει» ότι θα κάνουν στη Γάζα, η πραγματικότητα, όμως, αλλιώς τους «προσογείωσε»...

◆ Αραγε οι πόθοι μας τους πόνους μας ακούνε;

◆ Ο «αισθάνομαι πιο ΠΑΣόκος απ' τους ΠΑΣόκους» Ιωάννης Καπιταλιστής Μπουτάρης έχει συνειδηση ότι στην καλύτερη των περιπτώσεων η λέξη ΠΑΣόκος έχει καταστεί συνώνυμη του «λαμπόγιο» και «άκαση»;

◆ Καθόλου δεν υπερέβαλε ο Ν. Μαζιώτης στη δήλωσή του. «Αυτονόητη αποδοκιμασία» του Σύριζα. Καλά, καλά, το ξέρουμε με τη μπατσαρία είσαστε, ωρέ συριζιά (βλέπε enstoloi.gr), δύο μα δύο σας, διαβόλοι και τριβόλοι, με τον κάθε μπάτσο τον –ιόλη (διαβάζεται όπως το αυτο-

κίνητο κι ένα αρχαίο ελληνικό όνομα).

◆ Τρελάθηκε η ΑΥΓΗ (avg.gr, 20-10-2014) με τα γκάλοπ για τη Ντ. Ρούσεφ. Ποσοστά και μόνον ποσοστά – για την κοινωνική κατάσταση στη Βραζιλία... μουγκέρος.

◆ «Η Ελλάδα βρίσκεται σε θετική πορεία», εδήλωσε ο πρόεδρος της Αυστρίας, X. Φίσερ (Αθηναϊκό-Μακεδονικό Πρακτορείο Ειδήσεων, 22-10-2014). Πόθεν όμως τεκμιάρεται αυτό; Με φιλοφρονήσεις του στηλ «κότο σχολείο είχε διδαχτεί κλασική παιδεία και την αρχαία ελληνική ιστορία»; Αμάν, δηλαδή! Την τρίχα, τριχιά! (ή καλύτερα τρίχες...).

◆ Σύμφωνα με την τουρκική εφημερίδα Sabah (online, 21-10-14), ο υπουργός Εξωτερικών της Τουρκίας Mevlut Cavusoglu δήλωσε την Δευτέρα (20-10-14) ότι η Τουρκία βοηθάει τους κούρδους μαχητές (peshmerga) επιτρέποντάς τους την δίδο στην πόλη Κομπάνι. Πρόσθετε δε ότι η Αγκυρα και η Περιφερειακή Κυβέρνηση του Κουρδιστάν συνεργάζονται, ενώ συνεχίζονται οι συνομιλίες για το ίδιο ζήτημα.

Μιλώντας σε πρεσ κόνφερενς στην Αγκυρα μετά την επίσημη επίσκεψη του τυνήσιου υπουργού Εξωτερικών Muncı Hamdi o Cavusoglu επαναβεβαίωσε ότι «Εμείς (· η Τουρκία) δεν επιθυμούμε να πέσει η (πόλη) Κομπάνι» στα χέρια των δυνάμεων του ISIS [...] Κυβερνητικές πηγές δήλωσαν ότι την προηγούμενη νύχτα είχε ανοιχθεί διάδρομος ώστε οι κούρδοι μαχητές να εισέλθουν στην Κομπάνι. Δεν έδωσαν περαιτέρω πληροφορίες για στρατό και την διάδρομη που έχει ανοιχθεί. Στρατιωτικό εξοπλισμό και ιατρικές προμήθειες έριξαν στους μαχητές της Δημοκρατικής Ενωσης αμερικανικά αεροσκάφη ως βοήθεια κατά του ISIS [το κόμμα αυτό αποτελεί τημήμα του ΡΚΚ στη Συρία (hri.org/news/cyprus/tcpr/2014/14-10-21.tcpr.html#08)].

◆ Σε μηνιαίο έντυπο διαβάσαμε περί «αναστάτωσης για τα ναυτιλιακά δάνεια» (ELL news, Οκτώβριος 2014) τα οποία ανέρχονται σε 10,49 δισ. ευρώ, τα οποία ευρώ τα «δάνεισε» η κυβέρνηση, αφού πρώτα τα είχε «δανειστεί» με απανωτές

αφαιμάξεις από τον ελληνικό λαό. Στο εν λόγω έντυπο φυσικό είναι μέσα στον τόσοσσο πατριωτισμό να υπάρχει κι ένας... Γιάννης Τριάντης.

◆ Το πυγαίο σου ταλέντο (με ύποιλον) / έχτισε κορμί τοσμέντο / στης ζωής το φαλιμέντο / δίχως συλλογή και credo.

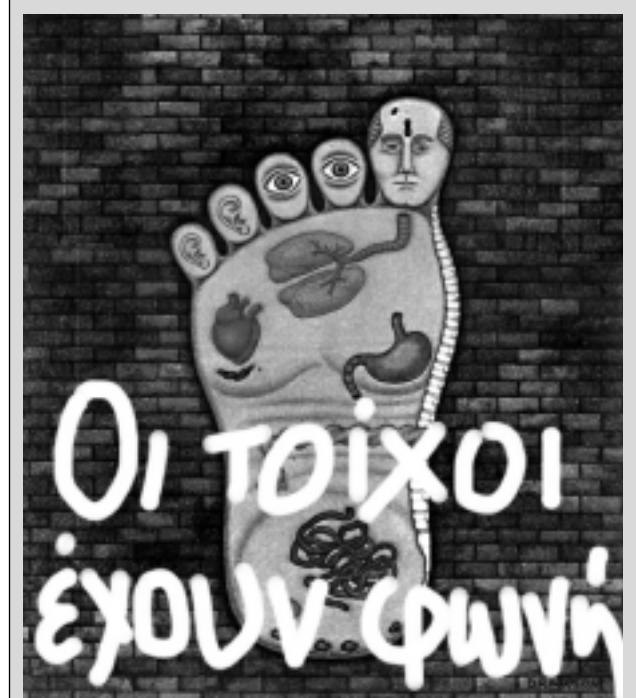
◆ «[...] μόλις ανάλαβε την εντολή, συνδέθηκε με δύο έλληνες συνταγματάρχες της βάσης του ΝΑΤΟ στη Νάπολη, τον Ιωάννη Παλαιολόγο και τον Τσαντήλα, και με το ελληνικό προξενείο της Νάπολης. Αποτέλεσε τον πνευματικό πατέρα του ΕΣΕΣΙ, αφού η εντολή για την οργάνωση αυτού του νεοφασιστικού οργανισμού την εποχήν τα πεθάνει υπερασπίζοντας τη ποιητική της. Αντιπροσωπεύει τους νέους που συνάντας στους δρόμους της Ιερουσαλήμ, της Ναμπλούς, της Ραμάλο».

◆ Η Φρύνη / διάλεξε κι αυτή / το ακριβό μυστικό της. / Φυλαγμένο σε φωνές αδίκων / επιστροφές ηρώων / αναπνοές αγνώστων. / Πολυκαΐρισε / κάποτε / το μυστικό. / Ξεχύμηκε σαν φορτίο χρυσού / μετά το πλιάτσικο / πειρατών / που γεύτηκαν την κρυφή ηδονή του.

◆ Ο τίτλος μας διαβεβαιώνει: «Ισραήλ: Θύμα τρομοκρατικής ενέργειας κοριτσάκι 3 μηνών». Στο κείμενο που ακολουθεί έχουμε «αλλαγή γνώμης». «Πιθανή τρομοκρατική ενέργεια». Ενα τροχάιο στην Al Quds αλλάζει διαστάσεις γιατί αυτό απαιτεί η σιωνιστική προπαγάνδα. Μόνο και μόνο γιατί ο οδηγός ήταν (νεαρός) Παλαιστίνιος. Και, βέβαια, οι μόνες «υπεύθυνες» πηγές τυχαίνει να είναι η εκπρόσωπος της ισραηλινής αισθυνομίας, Λούμπτα Σάμρι, ο πρωθυπουργός Νετανιάχου και κάποιος τύπος ονόματι Οφίρ Γκέντελμαν που έγραψε κάτι στο Twitter. Α! Ο δράστης, που πέθανε, ήταν και συγγενής «κατασκευαστή βομβών της Χαμάς». Ακλόνητα στοιχεία. Η εφημερίδα η οποία αναπαράγει αυτό τον εμέτο είναι ΤΑ ΝΕΑ (tanea.gr, 22-10-2014).

◆ Τι άλλο εκτός της ελληνικής οικονομίας θα σώσει ο Ρομπέρτο; Μιλάμε για μέγια θαυματοποιού. Μπροστά του ο Ντέιβιντ Κόππερφιλντ ωχριά... ◆ Το ποίημα του Μ. Κατσαρού είναι μία αναφορά στο σύνθημα «το δίκιο το έχουν οι εξεγερμένοι και όχι οι ρουφιάνοι και οι προσκυνημένοι».

Βασιλης

◆ **Ενάντια στα νέα μέτρα, πάρε κι εσύ μια πέτρα – Α (σύνθημα στον πλανήρο τούχο της Εθνικής Βιβλιοθήκης)**

Σύνθημα-υπόλειμμα μιας περιόδου που μοιάζει τόσο μακρινή, αλλά δεν απέχει από σήμερα περισσότερο από δύο-δύο χρόνια. Τότε που ο κόσμος κατέβαινε μαζικά στο δρόμο. Απεργούσε, διαδήλωνε, αντιστεκόταν. Δε θα σχολιάσουμε το σύνθημα. Ο οποιοσδήποτε σχολιασμός θα είνει θέση την εποχή που γράφτηκε. Σήμερα είναι εκτός εποχής, και γ' αυτό δε φταίει ο συνθηματογράφος. Μέσα σε μια διετία, ήρθαν τα πάνω-κάτω. Ο κόσμος εξαφανίστηκε από τους δρόμους του ογκώνα (του όπου οι ογκώνα), επιτρέποντας στον Σαμαρά να λέει με κυνισμό: «Το πεζοδρόμιο σήμησε» (Βουλή, 10-10-14). Η εξέλιξη αυτή μπορεί να μας στενοχωρίσει όλους, όμως η στενοχώρια μπορεί να λειτουργήσει και ως παγίδα. Να μην μας επιτρέψει να σκεφτούμε πάνω στην κοινωνική και πολιτική εμπειρία των τελευτών ετών, να μην επιχειρήσουμε να θεωρητικοποιήσουμε την πείρα αυτών των ετών. Να μείνουμε σε λαθεμένα θεωρητικά σχήματα αν

οικονομική εξόρμηση για τη στήριξη της «Κ»

Οκτώβρης 2014-Φλεβάρης 2015

Αριθμός λογαριασμού ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

100/87804638

Το τουρκικό καθεστώς και η στρατηγική του ευκαιρία

Νομίζετε ότι αυτοί που ρίχνουν βόμβες αξίας εκατοντάδων εκατομμυρίων δολαρίων με τα αεροπλάνα τους το κάνουν για την ειρήνη; Οχι, είναι εδώ γιατί θέλουν να μιλήσουν για τα πετρέλαια, για τα συμφέροντά τους». Μέχρι και... αντιπεριαλιστής γίνεται όταν απευθύνεται στο θρησκευόμενο πόπολο της Ανατολίας ο Ταγίπ Ερντογάν. Το μήνυμα, όμως, έχει δυο αποδέκτες. Από τη μια τις θρησκόληπτες καθυστερημένες μάζες της Τουρκίας, που όσο να 'ναι μια συμπάθεια για τους τζιχαντιστές του IS την αισθάνονται, και από την άλλη τις ιμπεριαλιστικές πρωτεύουσες, με πρώτη την Ουάσιγκτον, οι οποίες καλούνται να «πληρώσουν» για τις υπηρεσίες που ζητούν από το τουρκικό καθεστώς.

Για να δώσει την αεροπορική βάση του Ιντζιρλίκ, για να επιτρέψει σε κούρδους μαχητές να πάνε στο Κομπάνι να στηρίξουν τους ομοεθνείς τους, για να κλείσει όλα τα περάσματα στο IS, για να σταματήσει το λαθρεμπόριο πετρελαίου με το οποίο οι τζιχαντιστές χρηματοδοτούν το στρατό τους, το τουρκικό καθεστώς θέλει ανταλλάγματα. Και τα παζαρεύει με τον τρόπο που κάθε περιφερειακή δύναμη χρησιμοποιεί. Οχι με γραφική ρήξης με τις ιμπεριαλιστικές δυνάμεις, που καμιά εξαρτημένη χώρα (και η Τουρκία τέοια είναι, παρά την έκταση και τον πληθυσμό της) δεν μπορεί να υλοποιήσει, αλλά με καθυστερήσεις και κωλυσιεργίες. Μακροπρόθεσμα, η Τουρκία δεν μπορεί να σταθεί απέναντι στις ΗΠΑ, κοντοπρόθεσμα,

όμως, έχει κάποια περιθώρια και προσπαθεί να τα εκμεταλλευτεί, γιατί οι Αμερικανοί και οι σύμμαχοί τους επείγονται ν' αποκτήσουν στρατηγικό πλεονέκτημα έναντι του IS, μην επιτρέποντας την παραπέρα ισχυροποίησή του.

Υπ' αυτό το πρίσμα πρέπει να δούμε και τη ναυτική επιχείρηση που οργανώνει η Τουρκία σε οικόπεδα της κυπριακής ΑΟΖ. Το σεισμογραφικό σκάφος «Μπαρμπαρός» μπήκε στην ΑΟΖ της Κύπρου, σε θαλάσσια περιοχή την οποία η Τουρκία αμφισβήτησε και σε οικόπεδα όπου έχουν βρεθεί κοιτάσματα υδρογονανθράκων, συνοδευόμενο από δύο πολεμικά σκάφη, ενώ τουρκική φρεγάτα παρακολουθεί τη γεώτρηση της κοινοπραξίας «ΕΝΙ - Kogas», που γίνεται με άδεια της κυβέρνησης της Κυπριακής Δημοκρατίας. Ελόχιστες μέρες μετά το ξέσποισμα αυτής της κρίσης, ο πρωθυπουργός Αχμέτ Νταβούτογλου διατύπωσε τις τουρκικές αξιώσεις.

Η Κύπρος ως ενιαίο κράτος καταστράφηκε από τους «τότε εκπροσώπους της ελληνικής δικτατορίας στο νησί», είπε. «Όπως και αν αναφερθεί κανείς σήμερα στην ύπαρξη αυτού του κράτους, είτε ως φαντασιακό, είτε αναφερόμενος στην υφαλοκρηπίδα ή την ΑΟΖ της Κύπρου, οι Τουρκοκύπριοι διατηρούν σάσια δικαιώματα έχουν και οι Ελληνοκύπριοι». Και συνέχισε: «Πρέπει να αποδεχτούμε αυτή τη διεθνή νομική πραγματικότητα, αυτή την αλήθεια. Αν αυτό δε γίνει αποδεκτό και υποστηρίζουμε ότι έχουμε το δικαίωμα ερευνών στον νότο, επειδή ο νότος είναι δικός μας, στους Τούρ-

κους ανήκει ο βορράς», τότε πρέπει να συζητήσουμε το σενάριο των δύο κρατών».

Απλή και ξεκαθαρή λογική, στηριγμένη στα τετελεομένα που έχουν δημιουργηθεί στην Κύπρο μετά την εισβολή και κατοχή του 1974. Ο, τι κερδίθηκε «στο έδαφος» με πόλεμο δεν χάνεται στα διπλωματικά παζάρια λέει ένα παλιό δόγμα, το οποίο γνωρίζουν καλά όχι μόνο η τουρκική διπλωματία, αλλά και οι ιμπεριαλιστικές πρωτεύουσες. Οι μόνοι που φαίνεται να μην το έχουν καταλάβει είναι οι αστοί πολιτικοί ήγετες της ελληνοκυπριακής κοινότητας, οι οποίοι πίστευαν ότι χτίζουν έναν ισχυρό άξονα με το Ισραήλ και τις ΗΠΑ, που θα επέτρεπε στον κυπριακό καπιταλισμό να εκμεταλλευτεί τα κοιτάσματα και να εκβιάσει τους Τουρκοκύπριους (δηλαδή την Τουρκία) να δεχτούν μια λύση επανένωσης που δε θα είναι μεν ομοσπονδία, δε θα είναι όμως και τυπική συνομοσπονδία.

Μέχρι πρότινος έλεγαν τα ίδια μετά την ένταξη στην ΕΕ («η Κύπρος ισχυροποιείται και γίνεται ασφαλής, διότι τα σύνορά της είναι πλέον ευρωπαϊκά σύνορα και η ΕΕ δε θα δεχτεί να βρίσκεται υπό κατοχή ένα μεγάλο τμήμα χώρων μελους της»). Αυτό αποδείχτηκε μια μπαρούφα, διότι κανένας στην ιμπεριαλιστική Ευρώπη δε θα άφηνε να χαθεί μια αγορά 80 εκατ. ανθρώπων και άφθονων φυσικών πόρων, για να υπερασπιστεί «ζητήματα αρχών». Το περιβόλητο σχέδιο Ανάν ήταν η πικρή διάψευση αυτού του παραμυθιού. Η «εισβολή» του τουρκικού ναυτικού στα οικόπεδα της κυ-

πριακής ΑΟΖ είναι η εξίσου πικρή διάψευση του μύθου «οι υδρογονάνθρακες και η συμμαχία με το Ισραήλ είναι πλέον η δύναμή μας».

Οι πληροφορίες από τη Λευκωσία επιμένουν ότι ο νέος ειδικός σύμβουλος του γενικού γραμματέα του ΟΗΕ για το Κυπριακό Εσπεν Μπαρθ Αιντε έχει υποστηρίξει σε τοποθέτησή του ότι συζήτηση για το φυσικό αέριο πρέπει να γίνει πριν τη λύση του Κυπριακού. Τα ίδια φέρεται να υποστηρίζει και η γερμανική καγκελαρία. Όσο για τις ΗΠΑ, δε θα έχουν καμιά αντίρρηση να ανταλλάξουν την τουρκική υποστήριξη στις πολεμικές επιχειρήσεις κατά του IS με τη δική τους ανοχή στην «κατοχή» τημήτας της κυπριακής ΑΟΖ από το τουρκικό ναυτικό. Ετοι μιας αλλιώς, τα συμφέροντα των ομερικανικών εταιριών δεν τίθενται υπό αμφισβήτηση. Είτε η Κυπριακή Δημοκρατία είτε το Τουρκοκυπριακό κρατικό μόρφωμα έχουν την ιδιοκτησία, οι αμερικανικές εταιρίες θα κάνουν τη δουλειά τους.

Η Τουρκία δημιουργεί και πάλι τετελεομένα εκμεταλλεύομενη την πρώτη στρατηγική ευκαιρία που της δόθηκε. Στη συνέχεια, τα τετελεσμένα θα πάρουν και νομική μορφή. Ας μην ξεχνάμε ότι είναι η ίδια η ΕΕ που έχει δεχτεί πως οι Τουρκοκύπριοι δικαιούνται μεριδιού από τα κοινοτικά κονδύλια, το οποίο διανέμεται μέσω των μηχανισμών της Κομισιόν και όχι μέσω της κυβέρνησης της Λευκωσίας. Γιατί, λοιπόν, να έχει αντίρρηση στην εκχώρηση από τώρα μεριδιού και στο φυσικό αέριο;

Απατεωνίσκοι

Ο Π. Λαφαζάνης είχε την τιμητική του αυτή την εβδομάδα. Ήταν περιζήτητος στα ραδιοτηλεοπτικά «τοκ σόου», καθώς οι «άνκορμαν» είχαν την κρυφή ελπίδα ότι θα του πάρουν δηλώσεις οι οποίες θα φέρουν σε δύσκολη θέση τον Τσίπρα και τον ΣΥΡΙΖΑ. Δεν είναι πρώτης, όμως, και δεν τους έκανε τη χάρη.

Ο Δ. Στρατούλης, όμως, δεξιά χέρι του Λαφαζάνη, δε μασάει τα λόγια του. Αυτός έχει μάθει από την εποχή που ήταν συνδικαλιστής να επαναλαμβάνει τις ίδιες παπαριές, έστω κι αν ακούγονται τερατώδεις. Επανήλθε (συνέντευξη στην «Αξία») με την ίδια κατηγορηματικότητα: «Ο ΣΥΡΙΖΑ, εφόσον με τους αγώνες και την ψήφο του λαού μπορέσει να σχηματίσει αριστερή-αντιμημονιακή κυβέρνηση, θα καταργήσει τα μνημόνια και τους εφαρμοστικούς νόμους τους, με τους οποίους σφαγιάστηκαν μισθοί και συντάξεις, επιβλήθηκαν φορομηπτικές πολιτικές και οδηγήθηκε σε λεπλασία π δημόσια περιουσία».

Ποια είναι η συμβατότητα της «δέσμευσης» Στρατούλη με το «Πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης»; Καμία. Το «Πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης» μιλά για ισοσκελισμένους προϋπολογισμούς και κάποια μέτρα φιλανθρωπικού χαρακτήρα, κοστολογημένα μάλιστα σε κάτι λιγότερο από 12 δισ. ευρώ.

Στην πραγματικότητα, η συζήτηση γίνεται για τους εφαρμοστικούς νόμους, διότι το Μνημόνιο θα έχει τελεώσει (άντε να μείνουν ελάχιστες «ουρές»). Αφήνοντας (προς στιγμήν) έως τους εργαζόμενους του ιδιωτικού καπιταλιστικού τομέα, τι μας μενεύει; Μας μένουν τα διάφορα φορομηπτικά μέτρα, οι εργαζόμενοι του δημόσιου τομέα και οι συντάξιούχοι. Καταργώντας τα κάθε είδους χαράτσια, επιστρέφοντας τον ΦΠΑ στη προ μνημονίων επίπεδα, και φέρνοντας την άμεση φορολογία εκεί που ήταν, θα μειωθούν τα έσοδα. Φέρνοντας μισθούς και συντάξεις στα προ μνημονίων επίπεδα θα αυξηθούν οι δαπάνες.

Με δεδομένη τη συριζική δέσμευση για ισοσκελισμένους προϋπολογισμούς (στους οποίους περιλαμβάνονται και τα τοκοχρεούλιστα, τα οποία θα παραμείνουν αμετάβλητα, μέχρι να υπάρξει συμφωνία για το χρέος), θα πρέπει να μας πουν από πού θα βρεθούν τα λεφτά για να καλυφθεί η μεγάλη τρύπα που θα δημιουργηθεί. Το δανεισμό των αποκλείσυντα κατηγορηματικά. Επομένως, θα πρέπει να τσακίσουν στη φορολογία τους κεφαλαιοκράτες, προκειμένου να αντλήσουν έσοδα, διότι στον τομέα των δαπανών ελάχιστα πράγματα μπορούν να γίνουν.

Αυτοί, όμως, όχι μόνο δε λένε κάτι τέτοιο, αλλά αντίθετα υπόσχονται και φορελαφρύνσεις στο κεφάλαιο (π.χ. πρόσφατη ομιλία Τσίπρα στην Ελληνική Επιχειρηματιών).

Επειδή σ' αυτά τα θέματα δε χωράει το «λέμε και καμία μαλακία για να περάσει η ώρα», το μοναδ